CITIȚI „DREPTATEA", TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI !

Redacția și Administrația
Calea Victoriei, Nr. 133, et. 2
Sector 1, cod 70179
B.C.R.S.M.B.
4510.50.11.06
Telefon : 50.41.25.
Telefax : 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXIII
(Seria a IV-a nr. 480)
4 pagini — 5 lei
JOI
24 octombrie 1991

Incertitudini

[illegible] în fața unui guvern cu majoritate independentă — cum [illegible] se spune — și a unui Parlament cu clară majoritate frontistă, cîmpul de luptă al Reformei s-ar situa firesc în [illegible] raporturilor dintre cele două foruri, vizînd un ritm mai accentuat sau mai moderat al acestela. În fapt, guvern și Parlament sînt majoritare și nu Reforma ar putea constitui motivul unei crize de încredere între executiv și legislativ.

Singurul domeniu care pare, atunci, a se oferi promițător analizei ar fi guvernul însuși, componența sa, cu ceea ce urmează de aici, și într-o măsură deloc neglijabilă, atitudinea puterii însăși față de noua formațiune, la primele ei manifestări și luări de atitudine, firească, pe cît de instructiva lor diversitate.

Un vast program de măsuri, în toate domeniile vieții sociale și economice (dar deloc culturale), a fost expus de dl. Th. Stolojan, artizan harnic de asemenea ideale construcții pe planșetă, dar, de ce n-am recunoaște-o, și energic factor de susținere în realitate a deciziilor luate. Nu vom discuta acum gradul de fezabilitate [illegible] mijloace și posibilități a proiectelor d-sale, ci vom constata doar ferma hotărîre a [illegible] Reformei cu prețurile și cozile ei — binecunoscute stări fiecărui cetățean [illegible], este în perspectivă fie [illegible].

[illegible] fostului premier [illegible] sau pe nedrept, [illegible] numele Roman. Sub această titulatură a fost supusă disecției de către [illegible] democratică din care, [illegible] fiecare parte formațiunea politică participantă astăzi la guvernare. Prudent, dl. I.V. Gheorghescu declara de curînd [illegible] partidul domniei sale, reprezentat în guvern, nu va provoca o ruptură, că va con[illegible] anumite direcții ale reformei.

Cîtă deschidere și cîtă obstrucție reprezintă o asemenea [illegible] de poziție rămîne enigmatic, limpede fiind în schimb refuzul acceptării integrale a Reformei — adică a însuși programului guvernamental. Încă mai răspicat, dl. Radu Cîmpeanu, liderul PNL, preciza că participarea la guvern a partidului său nu constituie o aprobare a Reformei Roman. Desigur nimeni și nimic nu-i obligă pe noii coalizați să accrediteze trecutul unei reforme, considerată ineficace, rău întocmită, sortită unui grav eșec final. În planul atenției se impune actuala situație a Reformei, viitorul ei. Or, s-ar părea că spusele liderului național liberal cenzurează Reforma pe toată linia.

Va accepta, din guvern, PNL-ul să fie spectatorul unei Reforme pe care nu o va cauționa ? Va accepta Puterea să se vadă scindată și pusă în discuție în chiar sînul guvernului, în ce are mai scump, Reforma ? Va ceda dl. Cîmpeanu, acceptînd să pună umărul la o Reformă ce nu va mai purta numele Roman, dar nici Roman-Cîmpeanu ? Conceptual, între consens și compromis se cască o prăpastie, fie ea și umplută cu bune intenții, iar FSN-ul la rîndul său, cum singur recunoaște, beneficiază de o marjă redusă de realizare a compromisului. Și, totodată, de prea slabe șanse ale realizării unui consens cu noii săi asociați în perioada preelectorală în care am intrat.

Desigur, semnînd pactul guvernamental, nici una dintre părți nu a jucat la ruletă. Interese comune există, ele au primat și există, bănuim, tot atîta bună credință. Dar și o doză considerabilă de necunoscut, pe un teren care de la început se arată minat. Dacă întrevedem un arbitru al situației el nu este din păcate neutral, ci se constituie în parte. Revenim la Parlament, la Parlamentul care adastă încordat. Fie că a moștenit toate aprehensiunile cauzate de umilirea d-lui Petre Roman, fie că se simte amenințat în clientela sa de riscul unei posibile denomenklaturizări reale, fie că, mai departe, printr-o aripă desprinsă din formațiunea majoritară, însă influentă, detestă Reforma, Parlamentul poate oricînd pecetlui soarta guvernului Stolojan. Un prim avertisment a fost de altfel lansat. Despre celelalte — pe curînd.

BARBU CIOCULESCU

În Parlament

Provocări șovine regizate de regim?

Puterea lansează prin radio o chemare alarmantă. „Victimele" pretinsei prigoane sugerate de Raportul Harghita-Covasna sînt invitate la Parlament, în ziua de 24 octombrie, cînd urmează să aibă loc în incintă un fel de mare răfuială cu ungurii.

Amintim că printre „victime" figurează (în anexa 13 a Raportului) și nume ca Aurel Costea, fost prim-secretar de județeană p.c.r., fugit la 22 decembrie 1989, Nicolae Neagoe, fost șef de securitate județeană și alții, din aceeași plămadă.

Pînă unde se va merge, în Parlament ? Se pun oare la cale manifestații „populare" antimaghiare?

Extremismul devine apanajul regimului !

A sosit timpul să se înțeleagă că șovinismul întreținut de oficialitate face mult rău țării. Atît pe plan intern cît și pe plan extern.

București, octombrie 1991

TELEX „DREPTATEA"

MAJESTĂȚII SALE REGELE MIHAI I DE ROMÂNIA

PARTIDUL LIBERAL MONARHIST, al cărui țel principal de luptă constituie restaurarea monarhiei jignite în drepturile sale legitime — Vă roagă cu profundă venerație, să primiți, la împlinirea celor șapte decenii de viață, urarea sa strămoșească — La Mulți Ani, cu sănătate de la Dumnezeu ! Măria Ta, sînteți chezășia prestigiului și eternității românești. Țara vă așteaptă întru realizarea verdictului istoriei întregului nostru pămînt, de la Nistru pînă la Tisa.

Să trăiți, MAJESTATE !

SATU-MARE : PUBELA LANSATOARE DE PROIECTILE

Într-una din serile trecute, din curtea școlii nr. 3 din Carei s-a auzit o puternică explozie și, concomitent, din containerul de gunoi și-a luat zborul un proiectil de tun.

După o traiectorie de 300 metri, obuzul a lovit colțul unui balcon, a găurit un covor întins la uscat, a intrat printr-o fereastră și, după ce a izbit plafonul, s-a prăbușit pe parchetul unei camere din apartamentul de la etajul patru al familiei Ardelyi. Din fericire fără să facă nici o victimă.

Directorul școlii nr. 3, dl. Andrei Bekő, i-a relatat corespondentului agenției „Rompres" că proiectilul, datînd probabil din timpul ultimului război mondial, a fost găsit într-o groapă la marginea Careiului și adus la școală, la sfîrșitul anului precedent de învățămînt, de un elev. Domnia-sa a afirmat că a aflat de proiectil doar cu prilejul exploziei, în schimb despre acesta știa profesorul Dumitru Donca, care ar ar fi anunțat de la bun început factorii competenți pentru a veni să preia proiectilul. O vreme, proiectilul a stat în cămara de lemne de unde a ajuns în pubelă, explodînd datorită gunoiului căruia i s-a dat foc. În prezent, se întreprind cercetări de către organele în drept.

(Rompres)

TOT MAI MULȚI JANDARMI

Unitățile militare din structura Comandamentului Trupelor de Jandarmi selecționează pe plan local tineri în vîrstă de pînă la 23 de ani, calificați în diferite specialități pe timpul stagiului militar satisfăcut, de regulă, la Ministerul de Interne, care doresc să fie încadrați pe bază de contract ca militari cu gradul de sergent. Contractul se încheie pe durata de 1—3 ani și poate fi prelungit cu acordul ambelor părți.

(Rompres)

CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE A ȚĂRII

În perspectiva adoptării Constituției, existența organismului numit prin titlul prezentelor însemnări trezește legitime îngrijorări. Are nevoie Țara (ca să folosesc terminologia pompoasă și subversiv înfricoșătoare din chiar denumirea forului de care ne ocupăm) de o atare instituție ? Răspunsul meu este, de la început, negativ. Mai mult, consider că instituirea Consiliului Suprem de Apărare a Țării (așa cum am mai menționat în coloanele altui ziar, cu vreo șase șapte luni în urmă) este de natură să pună în pericol temeliile însesi ale statului de drept.

E destul să examinăm activitatea de pînă acum a acestui organism pentru a ne da seama de îndubitabila lui nocivitate în funcționarea statului democratic. Să ne amintim. În comunicatele transmise massmediei după primele sale întruniri, cuvintele și propozițiile-cheie erau „consiliul a ascultat rapoartele...", „s-a folosesc terminologia pompoasă și subversiv înfricoșătoare din chiar denumirea forului de care ne ocupăm) de o atare instituție ? Răspunsul meu este, de la început, negativ. Mai mult, consider că instituirea Consiliului Suprem de Apărare a Țării (așa cum am mai menționat în coloanele altui ziar, cu vreo șase șapte luni în urmă) este de natură să pună în pericol temeliile însesi ale statului de drept.

E destul să examinăm activitatea de pînă acum a acestui organism pentru a ne da seama de îndubitabila lui nocivitate în funcționarea statului democratic. Să ne amintim. În perioada preelectorală în care am intrat. Desigur, semnînd pactul guvernamental, nici una dintre părți nu a jucat la ruletă. Interese comune există, ele au primat și există, bănuim, tot atîta bună credință. Dar și o doză considerabilă de necunoscut, pe un teren care de la început se arată minat. Dacă întrevedem un arbitru al situației el nu este din păcate neutral, ci se constituie în parte. Revenim la Parlament, la Parlamentul care adastă încordat. Fie că a moștenit toate aprehensiunile cauzate de umilirea d-lui Petre Roman, fie că se simte amenințat în clientela sa de riscul unei posibile denomenklaturizări reale, fie că, mai departe, printr-o aripă desprinsă din formațiunea majoritară, însă influentă, detestă Reforma, Parlamentul poate oricînd pecetlui soarta guvernului Stolojan. Un prim avertisment a fost de altfel lansat. Despre celelalte — pe curînd.

BARBU CIOCULESCU

Hainele cele noi ale lui Miron Cosma

Domnul Miron Cosma a demonstrat de multe ori că este adeptul unei linii politice, de [illegible]. În fapt, nici un observator al problemei minerilor din Valea Jiului nu a putut [illegible] despre o coerență politică în cazul liderului muncitoresc. Căutînd, deunăzi, să [illegible] în Federația Națională a Sindicatelor Miniere, [illegible] chiar să dea o mică lovitură [illegible], domnul Miron Cosma [illegible] a izbit de un refuz categoric. Delegația minerilor din Valea Jiului a ieșit din Sala de Conferințe de la Deva — [illegible].

Ceea ce nu s-a întîmplat pe [illegible] octombrie, în cazul Federației „Timișoara", cea care [illegible] ca oaspete pe liderul [illegible]. Acesta și-a exprimat [illegible] și fermitate punctul [illegible] vedere asupra căilor ce [illegible] urmate de sindicate în [illegible] pentru „dărîmarea [illegible] și a structurilor [illegible] încă în România". [illegible] surprinzător că dl. Miron Cosma se alătură atît de tranșant [illegible] anticomuniste din [illegible] fiind faptul că, din declarațiile anterioare, dădea [illegible] unui om impăsionat de ideile populiste ale [illegible]. Mai mult decît atît, dl. Miron Cosma, venit a patra oară în București, părea foarte mulțumit de turnura evenimentelor pe care el însuși le [illegible] și, pînă la un punct, le alimentase. În acele zile, declarațiile și acțiunile domnului Miron Cosma au fost departe de anticomunismul pe care îl înfățișează astăzi. Pe atunci, liderul din Valea Jiului apăra, mai degrabă, la [illegible] dezordinii și la demolarea politicii „liberale", [illegible] dacă bizar de timidă !) a guvernului Roman. Nu a trecut o lună și campionul protecției sociale pare a fi învățat de la cîrmacii săi lecția anticomunismului. În aceste noi haine, domnul Miron Cosma se strecoară în bîrlogul confederației „Timișoara", ale cărei repetate proteste din decembrie 1990 sau ianuarie 1991 fac neîndoioasă fermitatea timișorenilor în privința necesității unei reforme morale anticomuniste. Față de aceștia, domnul Miron Cosma nu poate fi decît, vorba proverbului oriental: „măgarul îmbrăcat în leu".

Dacă am elimina, strategic, ipoteza psihicului labil de care liderul minerilor a dat de atîtea ori dovadă, nu putem să credem altceva decît că, știut fiind trecutul încărcat al domnului Cosma, el își caută adăpost sub umbrela unui protest ipocrit. Sau că domnului Cosma i s-a mai încredințat o partitură : aceea de a compromite mișcarea anticomunistă din România.

Sperăm ca sindicatele timișorene care i-au fost gazde să nu se fi angajat prea mult în relația cu dl. Cosma și ca această întrevedere să fi fost stimulată doar de curiozitatea de a vedea și auzi cum își poate justifica dumnealui ambiguitățile.

SORIN ȘERB

Rasiștii și șoviniștii nu vor găsi teren favorabil

Interviu cu Eminența Sa Șef-Rabinul dr. Moses Rosen

ÎNTREBARE: Eminență, vă rugăm să ne spuneți care este atitudinea Dvs. și, bineînțeles, a comunității evreiești din România, pe care o conduceți și o reprezentați — în legătură cu agitațiile ce se produc, în ultimul timp, cu așa zisa „problemă a Transilvaniei"?

RĂSPUNS : De la bun început este necesar să declar că nu există, după a noastră părere, nici o „problemă" în legătură cu integritatea teritorială, politică și socială a României. Socot de prisos a demonstra o axiomă. Agitațiile dezlănțuite atît la Budapesta cu un „guvern în exil" al Transilvaniei cît și în România cu „autonomia în secuime" sînt o nouă confirmare a străvechii zicale că „extremele se ating". Demagogii din Ungaria și cei din România caută să ațîțe spiritele, să creeze destabilizări, să incite ura inter-etnică. A-i lua în serios, pe unii sau pe alții, ar însemna să li se facă jocul.

A trecut vremea xenofobiei, a lui „divide et impera" a incitării la încăierare a etniilor între ele, spre a le putea mai bine stăpîni. Priviți la două exemple, de la sine grăitoare, Franța și Germania, pe de o parte, Iugoslavia pe de alta. Părea că o ură veșnică va domni între Franța și Germania. Trei războaie în mai puțin de un veac (1870, 1914 și 1939) cu milioane de morți, păreau că sînt simptomele unei eterne dușmănii. Iată însă că bunul simț a triumfat iar noile generații nici nu mai știu ce este ura aversiune a unuia contra celuilalt. Alianța franco-germană, în toate domeniile, a devenit un fapt incontestabil.

Luați celălalt exemplu, la cealaltă extremă, la zona în care s-a pierdut total logica, la Iugoslavia. Acolo, într-un stat federal au coabitat în liniște naționalități și religii timp de veacuri. Iată-i încăierați într-o distrugătoare luptă care nu duce decît la catastrofă pentru toate părțile implicate în artificiale litigii.

Sîntem însă convinși că, la noi, lecția istoriei va împiedica pe rasiști și șoviniști să găsească teren favorabil și că același lucru se va întîmpla și dincolo, în Ungaria.

Comunitățile evreiești fidele trecutului lor de peste șase veacuri pe aceste meleaguri ale României Mari, comunitățile noastre care au vărsat din belșug sînge în războaiele pentru independența și integritatea acestei țări, sînt animate de aceleași sentimente patriotice ca ale strămoșilor lor și stau, cu trup și suflet, alături de întregul popor român, în apărarea dreptății milenare a acestei națiu.

Cînd am avut cinstea, în 1985, de a fi primit în audiență particulară de Sanctitatea Sa Papa Ioan Paul al II-lea, a venit vorba, în discuția avută, despre această problemă și atunci am răspuns :

„Îmi dau seama în fața cui mă aflu și de răspunderea ce mi-o iau cu răspunsul pe care îl dau. Ceea ce știu însă, clar și categoric, de un veac, în decursul căruia o jumătate (51 de ani), tatăl meu a păstorit comunității în România, iar a-

A consemnat
LUCIAN KANNER

(Continuare în pag. a 3-a)

ULTIMATUMUL (II)

(Fragmente din capitolul cu același titlu din cartea „The Lost Opportunity" de A. Cretzianu)

— continuare din nr. trecut —

Altă conferință a fost ținută imediat la Președinție. A asistat ofițerii cu grad ridicat în armată și unii oameni politici importanți din Basarabia și Bucovina. Șefii militari au spus cu hotărîre că, din cauza insuficienței extreme a facilităților de transport, evacuarea nu se poate face în pasul site. Ce să facem? Decizia de a ceda era justă. Nu exista o întoarcere. Cum apăreau zorile, încheind o a doua noapte fără somn, Argetoianu a dictat nota finală care să fie trimisă la Moscova: „Guvernul român, în scopul de a evita consecințele grave ale recurgerii la forță și deschiderea ostilităților în această parte a Europei, este constrins să accepte condițiile de evacuare specificate în nota guvernului sovietic".

Argetoianu a subliniat astfel că România a cedat doar ca să evite folosirea forței și a trecut cu grijă pe lîngă orice formulă care ar putea fi interpretată ca o acceptare juridică a cererilor sovietice privind cele două provincii românești. În mod tacid, Ministerul de Externe nu mergea dincolo de o simplă supunere la condițiile de evacuare fixate de sovietici. Nota continua prin sublinierea insuficienței intervalului de patru zile și cerea ca acest termen să fie mărit.

Kreminul a refuzat totuși cu hotărîre să prelungească intervalul de timp. Chiar și protestele noastre privind teritoriul Herța, în nordul Moldovei, care a fost tăiat printr-o simplă întîmplare din linia groasă de creion pe o hartă absurd de mică, au fost respinse.

După aceea, chiar termenul nenorocit de patru zile a fost complet anulat de comportamentul trupelor sovietice. Profitînd de faptul că, pentru a evita orice incident, proprii noștri oameni aveau ordine stricte să nu tragă, unitățile sovietice avansau cu viteză extremă în toate părțile fără să lase trupelor noastre timp să realizeze o retragere ordonată. Parașutiștii erau lansați în toate părțile pe unde trupele sovietice urmau să treacă. Unitățile motorizate și blindate ale armatei roșii au traversat Basarabia și nordul Bucovinei în chiar prima zi, fiind activ angajate în semănarea dezordinii printre trupele noastre. În multe locuri, soldații noștri erau dezarmați. Ofițerii aveau gradele smulse și au suferit și alte umiliri din partea armatei sovietice. Peste tot, agitatorii armatei roșii se adresau soldaților noștri, presîndu-i să dezerteze și să se întoarcă împotriva propriilor lor ofițeri. În mai multe ocazii, trupele sovietice au deschis focul asupra trupelor noastre în marș. Trupele noastre erau convinse cu greutate să nu riposteze.

Așa cum era de așteptat în aceste condiții, o demoralizare adîncă și larg răspîndită a cuprins diviziile noastre în timpul retragerii lor grăbite.

Noi, la Ministerul de Externe, primeam un flux continuu de proteste de la Statul Major, raportînd un număr considerabil de incidente, mulți morți și răniți, chiar cazuri de sinucidere, pentru ofițerii care au suferit înfringerea din cauza lipsei de lege a rușilor. Comandantul nostru Suprem insista să fie revocat ordinul care interzicea ripostă la împușcături. Se demonstra că era mai mult decît s-ar fi putut cere să îndure oricare trupe.

FILE DE ISTORIE

Dar Primul Ministru și Ministrul de Externe au cerut să se facă imposibilul și să se țină tari. Nici un efort nu trebuie să fie precupețit pentru a evita să se dea guvernului sovietic cel mai mic pretext să depășească linia pe care el însuși o trasase.

«Izvestia», într-un articol din 29 iunie, a anunțat cu mîndrie că „unități curajoase ale glorioasei armate roșii au trecut granița română", adăugînd că au acționat așa: „ca un rezultat direct al politicii de pace a Uniunii Sovietice".

Atitudinea sovieticilor, adăugîndu-se brutalității ultimatumului și comportării provocatoare a armatei roșii, a avut un efect decisiv asupra opiniei publice românești. Simțămintele generale antisovietice s-au ridicat la un grad înalt. În schimb, aceasta a dat naștere la un resentiment chinuitor de neputință frustrată și la o dorință amară de răzbunare, în special în armată.

✶

Mai tîrziu am aflat că înțelegerea germano-sovietică se referea numai la Basarabia și că germanii înșiși au fost surprinși de cererea sovietică față de Bucovina de Nord, pe care ei o considerau că depășea înțelegerea Ribbentrop-Molotov.

Dar, în acel moment, cel de al Treilea Reich a acceptat fără ezitări noua situație. Cînd Argetoianu l-a primit pe ministrul Germaniei, în 28 iunie, acesta a punctat că nenorocirea care a lovit România trebuie văzută în directă legătură cu garanțiile date de Franța și Anglia în anul anterior. Aceste garanții, a spus Fabricius, și în special spectacolul satisfacției entuziasmate pe care le-au adus în continuare în România, au produs o impresie proastă la Berlin. Dacă România, în loc să joace acest joc care nu a dat nimic pentru Franța și Anglia, s-ar fi plasat sub protecția, în acea perioadă, a Reich-ului pe Germania ai fi putut să te bazezi să facă ceva care să ne apere împotriva cererilor rusești.

Trei săptămîni mai tîrziu, Führer-ul însuși a relevat, într-un discurs în fața Reichstag-ului, ce dornică era încă Germania să mențină buna înțelegere cu Uniunea Sovietică; el a spus:

„Pe bazele delimitării precise a zonelor noastre de preponderență, au fost stabilite noile relații germano-ruse. Ar fi copilăros să ne imaginăm că ar apărea neînțelegeri între Germania și Rusia în aducerea la îndeplinire a acestui acord."

Molotov a subliniat și el aceasta, într-un discurs ținut la 1 august în fața Sovietului Suprem. El a condamnat pe englezi pentru că „au speculat asupra posibilelor diferende între Uniunea Sovietică și Germania" și a spus că relațiile prietenești care au fost stabilite între aceste două țări nu erau de natură ocazională pentru că erau bazate pe „interese fundamentale de stat".

Mersul evenimentelor în Europa de sud-est urma să dovedească în curînd că „zonele de preponderență" nu aveau nimic definitiv, mai ales cînd erau definite prea precis. Protocolul secret nazisto-sovietic din 23 august 1939 a menționat doar o provincie românească, Basarabia, care era atribuită rușilor. Hitler și-a imaginat prin aceasta că se înțelegea că restul României aparține Germaniei. Molotov s-a grăbit să puncteze, într-un memorandum înmînat ambasadorului german de la Moscova în 21 septembrie 1940, că guvernul sovietic „nu a recunoscut, nici verbal, nici în scris asemenea dreptur' Germaniei".

Cucerirea sovietică a Basarabiei a declanșat o serie de reacții în sud-estul Europei, care au contribuit curînd, la sfărîmarea asocierii dintre cele două imperii totalitare.

Traducerea de MIORA CHEȘU

PNȚCD la zi

Desemnare de candidați în alegeri

Organizația PNȚCD, sector I, București convoacă Adunarea generală a membrilor săi în ziua de 29 octombrie 1991, orele 16,00, pentru desemnarea candidaților pe listele electorale în alegerile administrative locale.

Adunarea se va ține la sediul organizației din B-dul Carol I, nr. 34.

Masă rotundă

Organizația PNȚCD a Capitalei, invită pentru sîmbătă 26 octombrie 1991, orele 10,30, la sediul din Bd. Carol 34, corp B (sector 1), cadre didactice universitare, cercetători științifici și alți specialiști de înaltă calificare la o masă rotundă privind activitatea din învățămîntul superior și cercetarea științifică.

Muncitorimea, sprijin puternic al PNȚCD

Invitatul întîlnirii săptămînale a Organizației Muncitorești Centrale a P.N.Ț.C.D., organizate la sediul său din bd. Carol 34, a fost dl. Ion Lup, binecunoscută personalitate a partidului, a cărui expunere s-a axat pe tema „Rolul muncitorimii în cadrul P.N.Ț.C.D." Redăm, din cuvîntare: ● Cînd Iuliu Maniu s-a gîndit că este bine să fie creată o secție muncitorească, ea a fost imaginată ca o simplă secție, dar după numai o lună ea a devenit și s-a dovedit o veritabilă forță pe care partidul s-a sprijinit cu tărie ● Nu s-a limitat la o clasă, ci a ajuns o mișcare largă și cît se poate de activă. Sub conducerea primului președinte al său, Ilie Lazăr, înzestrat cu o puternică forță de atragere a maselor, organizația muncitorească a început o luptă pe viață și pe moarte cu sindicatele roșii, organizate de comuniști ● Prima victorie pe acest tărîm a fost cea obținută la ASAM Pipera, unde am cîștigat alegerile pentru sindicat. Apoi a urmat cîștigarea celor de la Metaloglobus, amîndouă considerate de comuniști înfringeri de nesuportat și de aceea și-au luat măsuri deosebite în vederea alegerilor de da Malaxa, cum îi spunea pe vremea aceea uzinei „23 August" de mai tîrziu, astăzi FAUR. ● Ne-am organizat însă și noi foarte bine. ● Dar comuniștii nu puteau accepta așa ceva și au intervenit imediat cu brutalitate, aducînd cu camioanele oameni înarmați din alte părți, în frunte cu Gheorghe Apostol, care era și el înarmat. De altfel el este și cel care a tras, ucigînd, culmea, unul din oamenii cu care venise; din cauza unei confuzii petrecute la trecerea garniturii de tren printre cele două tabere. N-a fost singura și probabil nici prima crimă comisă de teroriștii comuniști în acea perioadă, care avea să culmineze cu ce s-a întîmplat la 6 martie 1945. ● În acel timp fondurile pentru sindicatele roșii comuniste veneau din URSS, prin Elveția și erau transferate apoi la o bancă din Deva a lui Groza, care avea să fie numit prim ministru al guvernului impus de Vișinski. Cu acești bani s-au susținut și s-au procurat toate materialele de propagandă, plus armamentul. ● Cu toate aceste forțe ostile, la alegerile din 1946 am cîștigat 78% din voturi, tot atîtea cîte obținusem la alegerile din 1928, dar uriașa falsificare comunistă și le-a atribuit ei. ● După care a urmat prigoana, care a dus în închisori peste 280.000 de membri ai partidului, majoritatea muncitori.

Viu aplaudată pentru interesul deosebit pe care l-a stîrnit, expunerea a fost urmată de o scurtă intervenție a d-lui Vasile Bercaru și apoi de prezentarea situației internaționale făcute de dl. D. Teodorescu.

F. IOAN

Dicționar politic

„D" (completare)

Dreapta. **În sistemul parlamentar, parte a unei adunări legislative așezată de obicei la dreapta președintelui și formată din reprezentanți ai unor partide, curente și tendințe opuse liberalismului și conservatorismului, care se vor la centru. În general, orientarea politică de dreapta prezintă următoarele caracteristici: 1) doctrină axată pe noțiunea de ordine, ceea ce presupune un etatism autoritar sau absolut, dominația puterii executive asupra celei legislative și judecătorești; 2) cultul forței, al agresivității, militarismului și războiului; 3) exclusivism naționalist, șovin, rasism și xenofobie; 4) predilecție pentru elitism; 5) susținerea formelor de mare proprietate privată. D. critică atît liberalismul și democrația, cît și comunismul. Există o d. catolică și clericală și o d. nereligioasă și anticlericală, o d. creștină și o d. păgînă sau neopăgînă, o d. „clasică" și o d. „nouă", o d. modernistă și o d. arhaizantă.**

Drept. Ansamblul regulilor fixind condițiile în care se pot stabili relații într-o societate, prin care se determină drepturile și datoriile indivizilor și cele ale comunității. Se vorbește de un D. natural, dar nu este un cod precis. D. public se referă la funcționarea organelor de stat, la raporturile dintre ele și la relațiile lor cu publicul (d. constituțional, d. administrativ, d. fiscal, d. penal!) D. privat stabilește raporturile între parteneri (d. civil, d. comercial etc.).

Drepturi. **Libertăți și facultăți definite prin lege și executorii; mai general, ceea ce o persoană este autorizată să facă. Tradițional, se vorbește** despre d. naturale, **care revin oricărei persoane prin simpla sa existență ca ființă umană și de d. civice — drepturi garantate de guvern, care este primul chemat să le protejeze, chiar împotriva sa. Elementele care se încadrează în categoria d. politice sînt: 1) dreptul de vot; 2) libertatea cuvîntului; 3) libertatea presei; 4) libertatea de reuniune; 5) libertatea religioasă; 6) libertatea creației; 7) absența unui tratament arbitrar din partea sistemului politic și judecătoresc.**

Drepturile omului. **Sistem** de drepturi și libertăți de **care om, fără nici un fel care om, fără nici un fe de deosebire (de rasă, culoare, limbă, sex, religie, opinie politică, origine națională sau socială, avere, nastere etc.) Declarația universală a drepturilor omului, adoptată de Adunarea generală a ONU la 10 dec. 1948, cuprinde principii obligatorii pentru constituțiile și legislațiile tuturor statelor membre, recunoscînd ca drepturi elementare ale omului: dreptul la viață, la libertate, la securitatea persoanei, la recunoașterea personalității juridice, la libertăți politice, la muncă, la odihnă, la libera circulație etc.**

CONSTANȚA MUNTEANU

Cultura de miercuri pînă miercuri

Arte plastice

Plînsul care nu încape în cuvinte

Dintr-un vechi text indian, tînărul pictor clujean Radu Șerban și-a ales un fel de zicere care, crede dînsul, se mulează perfect pe ceea ce simte și gîndește el la ora actuală. Poate că peste un anume timp își va alege un alt citat, mai dramatic, mai întunecat, dar, deocamdată, s-a oprit asupra acestor cuvinte pe care le-a așezat sub chip de motto pe o foaie volantă ce se vrea a fi, pretențios spus, catalogul expoziției pe care a deschis-o acum cîteva zile la Căminul Artei (parter): „Tot ce este viu / este dator / să-și regăsească echilibrul / stăpînirea de sine / liniștea sufletească și bucuria". Așa o fi, numai că starea de spirit sau starea sufletească a celui mai bun prieten al meu, cu care bat în lung și-n lat expozițiile Bucureștiului, nu consona chiar în totalitate cu această sentință poetică și filosoficească de mare profunzime și puritate. Lumea de gînduri a prietenului meu era bîntuită de întunericul de bronz al unor silabe din care, cu îngăduința sa, încerc să reproduc: „Cel ce am fost e ca un fum / cel ce voi fi e prea departe / iar cel ce sînt acum / e-mbrățișat de moarte // Nu e nimic adevărat / această lume nu există / trăim de-a valma neîncetat / o viață foarte tristă". Pe de-o parte, deci, foarte tînărul pictor Radu Șerban (a împlinit doar 31 de ani) mi se-arată a fi cucerit de un ideal în care nevoia de regăsire și împlinire a ființei se circumscrie în echilibru, stăpînire de sine, liniște sufletească și bucurie, în timp ce, la celălalt pol, prietenul meu, îmbrățișat deja de moarte, nu găsește nici un motiv să creadă în existența acestei lumi cu viață foarte tristă. În ceea ce mă privește, receptînd atît textul indian, cît și silabele prietenului meu, mă simt parcă între ciocan și nicovală, dilemă pe care o voi rezolva, cîndva, într-un anume fel. Dar pentru că nu doar despre asazisele mele dificultăți estetico-filosofice ar fi vorba în aceste rînduri, cît mai ales despre pictura tînărului Radu Șerban, mă voi opri asupra ei și voi constata că lumea din care vin personajele sale monahale, liniștea chiliilor de mănăstire, însingurarea în rugăciune a călugărilor pe care-i pictează într-un extaz apollinic, dar mai ales misterul pe care pictorul îl extrage din multiudinea elementelor strict decorative ce alcătuiesc acest spațiu al claustrării, al închiderii în sine, toate aceste la un loc vorbesc despre o sfîșiere lăuntrică intensă. Care sînt, deci, marile adevăruri pe care le află ființa atunci cînd are puterea și răgazul de-a se scruta pe sine?! Răspunsul, atîta cît e, pare să-l dea mai degrabă, raportîndu-mă la pictura lui Radu Șerban, silabele din poemul prietenului meu. Cu alte cuvinte, Radu Șerban se amăgește cînd crede că pictura sa se află sub semnul de adîncă înțelepciune al acelui text indian. Și faptul în sine [illegible] deloc grav, pentru că [illegible] rerea să conteze în [illegible] față, ci lucrarea sa, [illegible] adînc ai picturii sale, [illegible] ce nu se poate cuprinde [illegible] vinte. Și acest ceva, [illegible] ni-l Înfățișează foarte [illegible] pictor Radu Șerban, [illegible] este tulburător, este [illegible] devăratul sens al cu[illegible] adică idee și simțire în [illegible] timp, iacomă căutarea de [illegible]

Acestea fiind zise, [illegible] surprinși, desigur, că am [illegible] dat un spațiu atît de mare [illegible] nei expoziții (expoziție [illegible] repetăm, ne-a emoționat [illegible] încîntat), cînd, de fapt, [illegible] tul acestor rînduri este [illegible] vă aduce la cunoș[illegible] datele concrete ale fe[illegible] nului artistic al Capi[illegible] Pentru a respecta, [illegible] menirea acestei rubrici, [illegible] consemna că iubitorului [illegible] frumos i se mai oferă o [illegible] ziție, la galeriile Galateea, [illegible] nată de Dana Schobel-Ro[illegible] (grafică) și Elena Surdu-[illegible] nescu (sculptură), o alta la [illegible] meza, aparținînd lui Mihai [illegible] nescu, și încă două, la [illegible] zont, Dan Gavriș (sculptur[illegible] Niculiță Secrieru (pictură) [illegible] admirat, la Muzeul Natio[illegible] donația de grafică Ligi[illegible] Pompiliu Macovei, iar la [illegible] leriile de Artă ale Munic[illegible] lui ne-am numărat printre [illegible] ce-au păstrat un moment [illegible] reculegere pentru ceea ce [illegible] fost cîndva fabuloasa mînăstire a Văcărești[illegible]. Doamne-Doamne, nezeule, ce monument [illegible] pierdut Bucureștiul și cultura noastră națională [illegible] timpul odiosului comunism! Durerea este atît de mare [illegible] încît nici nu mai are rost să plîngem. Iar dacă e să plîngem, totuși, e bine să se [illegible] știe că nici un cuvînt nu este în stare să cuprindă în [illegible] giniile sale uriașul plînset al țării.

VINCENȚIU MIN[illegible]

Cartea actuală

NOI fără EU egal NOI

(Evgheni Zamiatin, **Noi**, Humanitas, 1991)

Există cărți care plutesc în moarte. Ele aparțin trecutului. Există cărți care plutesc într-un încert viitor al profeției: omenirii îi rămîne să gîndească dacă își poate (sau nu) asuma consecințele lor. Există, însă, cărți pe care le citim într-o stare de bebetudine, convinși că sîntem fixați în paginile lor, ca personaje.

În cartea lui Evgheni Zamiatin este vorba (și) despre **noi**. Puțin importă că diferențele sînt cantitative: societatea grupată în jurul **Integralului**, mașinărie kisch a unui intelect îmbătat cu ecuații fără rest, exclude individualul, îl absoarbe.

Cartea apare într-o perioadă (1920) cînd utopia s-a săturat să mai fie o arpegiere didactică a **binelui suprem**, caldă și ornamentată descriere a căilor către o lume superioară. Încă de la Lucian din Samosata, Cyrano sau Rétif de la Bretonne, utopia se răsucește în sine caricîndu-și intențiile, răstălmăcindu-și discursul, rostindu-l polemic, în oglindă. Apoi utopicul s-a cufundat în **mythosul** fantastic. Nu putem concepe discursul despre lume, acum, cînd Dumnezeul filosofilor a murit și cînd în noi răsare doar hohotul satanic al antihristului **nietzsche**-ian, decît ca pe o ironie. Fie ea și superioară. Măcar acesta să fie destinul cultural al filosofilor sardonici, al romantismului german, al calofiliei **huysman**-iene.

În această lume pe care ironia o aseptizează fără încetare de pasiuni și omenesc, își așează actele și limbajul, Zamiatin. Într-o lume fixă ca structurile cristaline ale fagurelui de miere. Nimic nu poate stîrni nostalgia și paradoxul în această lume — decît puținul omenesc atavic pe care-l mai păstrează istoria și corpul uman. Căci, ca și trupul, istoria a fost, prin ideologie, curățată cu grijă de resturile care ar fi putut stîrni pasiuni. Viața nu mai are dreptul să fie polemică! În această lume a robo-ților doar iubirea ar mai fi putut mobiliza inerția conștiinței a insului dizolvat în societate. O societate al cărei cheag și tel este sistemul. Acest sistem de circuite integrate umane, topite în pasta imobilismului social, i-a pierdut energia de a mai secreta **istorie**. Căci scurgerea timpului e condiționată de existența pasiunii. Omul a uitat că, deși aflat dincolo de viața zilnică, de propriul său corp izolat în rațiune pură, se folosește de pasiuni spre a elibera, din monotonie minerală, lumea. Ceea ce dă mișcare, vibrație amorfei cenușe sociale este iubirea. Ea îl clintește pe creatorul inutilului **Integral**, îl confiscă și îl însuflețește. Ea produce eposul în atmosfera paralizată a sfîrșitului de timp pe care-l trăiește Statul Unic Planetar. Doar iubirea poate fecunda liniștea amniotică în care levitează societatea, zi de zi. Odată descoperit corpul prin pasiune; timpul însuși este desfăcut din inerțiile care-l înghețaseră pînă atunci. Ordinea se destramă și materia animală cîștigă un rang superior — voluptatea devenirii, evadarea din înțepenitul, dar prestigiosul, **a fi**. Mai trebuie, însă, ca acumularea devenirii să se concretizeze într-o ordine superioară, neînțeleasă anacronicei organizări. Personajul cărții nu are puterea de a-și desăvîrși gestul. El pare un om care, prin vis, trăiește o meteorică existență anterioară — se răsucește, chicotește în vis, apoi recade în amorțeală și nimic nu-i va mai reda bucuria de a ști că i se petrece lui — și numai lui — special, care-l smulge din [illegible] cie, care-l identifică. De so[illegible] tă reformă interioară pe[illegible] najul lui Zamiatin este in[illegible] pabil. El va trăda Binefăc[illegible] rului **tot**, spre a recăpăta [illegible] rea inertă, mortală, pe care [illegible] avusese pînă atunci. El [illegible] luptă împotriva iubirii [illegible] vine să-i tulbure moartea.

Harta imaginară a lumii [illegible] Zamiatin este o bună [illegible] antropologică: avem, de[illegible] te, civilizația cenușie, din [illegible] miniu și sticlă a Orașului [illegible] dincolo de Zidul Verde [illegible] va umană, rescriind istoria [illegible] re va duce, poate, tot către [illegible] eșec tehnologic sau, po[illegible] spre un legendar ținut al [illegible] tinuei rodiri...

Experiența bunilor sălbatici ai iluminismului au dat rod [illegible] secolul XX. Dar dacă Hux[illegible] își salvează spiritul eroul [illegible] Orwell îl castrează me[illegible] spre a-l supune, Zamiatin, [illegible] sat istoricește înaintea lor, [illegible] lasă, pur și simplu, să rec[illegible] în liniștea socială. Îl sacri[illegible] în numele armoniei hidoase [illegible] lumii sociale. Și, poate, ene[illegible] gia sufletească reciștigată [illegible] secundă de eroul cărții [illegible] avea ce căuta în lumea [illegible] trăia: era prea devreme [illegible] prea tîrziu. Trebuia să re[illegible] te sau să se înscrie în [illegible] lume. A preferat să renu[illegible]

Fiecare dintre noi spun[illegible] dată în viață: „Frumu[illegible] va salva lumea". Apoi [illegible] Rostirea aceea a fost viața [illegible]

SORIN S[illegible]

Cronica TV

În fața micului ecran, cu undița...

● În cadrul momentului duminical „oaspeți dragi de dincolo de Prut", dl. VALERIU FRUMUSACHE (nu EMANOIL) de la MESAGER respinge suspectarea de „nuanță ușor conspirativă" a titlului emisiunii la care lucrează, cu argumentul „deconspirativ": „n-am bunici, nici străbunici mineri..." ● Dl. GRIGORE VIERU dînd citire, printre altele, textului viitorului cîntec „Transilvania" ațîță invidia celorlalte părți ale țării care se simt neglijate... Mintea ni se deschide însă cînd aflăm că spectacolul muzical din decembrie, la care se va produce prima audiție, va fi sponsorizat de ziarul (prezentat cu o cascadă de superlative) „ROMÂNUL"... (de unde se vede că dorul fraților de peste Prut de vatra românească este valorificat de alte Vetre...) ● Din interviul cu dl. MIRCEA DRUC aflăm că (prin alte părți, nu de la noi) un prim minisru poate deveni șomer... În viziunea domniei sale, batem aceeași iarbă: „un pas înainte, doi pași înapoi" — altfel spus „e găurit caftanul"... Spre deosebire de situația de la noi, în Republica Moldova relațiile dintre fostul premier și actualul președinte sînt fără echivoc. În condițiile legii în baza căreia nu pot participa la alegeri cei care n-au trăit ultimii zece ani la fața locului, dl. Mircea Druc, „venetic" de Cernăuți, declară sincer îndatorat: „Mulțumesc autorului acestei legi, dl. președinte Snegur, că a găsit această posibilitate de a mă exclude..." (Pe față, fără „strîmbe", ca la conferințele noastre...) Și atenție la finalul interviului: „Sînt foarte amărît, preocupat de ziua de ieri, de azi, de mîine... Nu pot zîmbi permanent..." (Iată un adevărat „antilider" — posibilă variantă pentru „ursuzii" alergici la zîmbete...) ● Dl. Cristian Topescu, ispitit să se despartă de oaspeții de peste Prut cu aplauze, ne deconspiră motivul autoreprimării: „În **liniștea** studioului nostru, aceste aplauze par nepotrivite"... ● Același, la momentul SPORT, ne previne delicat asupra perspectivei neslgure a transmisiilor sportive în viitor. Impedimentul? — Sărăcia! Compensată însă cu „belșugul" (din ce în ce mai mare) al „sincerității"... ● Retrospectiva interviurilor cu cronicari sportivi la meciul de fotbal România — Scoția deapănă o succesiune de imagini, antologică, ce pare a sugera o confrerie: polițistul, țiganul, Eugen Barbu cu „aghiotantul"... Insinuant cameraman!) ● Număr senzațional. „ION DICHISEANU SI SOȚIA LUI SIMONA!!!" Răsfățatul actor revine pe platoul T.V. în postura de victimă („a cîntat cînd a fost lăsat"). Aflăm însă că „persecuția" a fost postrevoluționară: „După o lungă perioadă (cînd „fanii" au crezut că „a fugit"... n.n.) mă aflu din nou în acest studio care mi-a dat o stare de bine în timpul anilor..." (epocii de aur!). Nu a lipsit bine cumpănitul moment (actorul e născut în zodia Balanței) de „captatio benevolentiae" a gazdelor (viitoare?!): „Mulțumesc onoratei direcții a T.V. care..." (prilej pentru dl. Topescu de a interveni cam brusc, specificînd: „Nu facem parte..."). Rețeta „Antren și degajare" (halal aniversare!) s-a încununat cu depunerea pe masa primitoarelor gazde a unei sticle de whiski (talentul merge mînă în mînă cu generozitatea!) care a stimulat „spiritul de glumă" al dlui Frumusache — dar și reacția (legitim înțepată) a frumoasei prezentatoare, care s-a grăbit să preîntîmpine orice posibilă interpretare: „Pe noi ne leagă cu totul și cu totul alte lucruri..." ● Interviul luat dlui EUGEN MIHAESCU membru al „Fundației" care-și propune să facă ceva pentru țara asta!" pregătind la Sinaia (Ah! Fascinația Peleșului!) **Forumul românilor și al originarilor din România**, ne împărtășește prețioase și inedite panseuri pre toleranța necesară [illegible] gului... Reținem din [illegible] (din cauza emoției) con[illegible] ne a dlui. Eug. Mihăes[illegible] victimă a „diasporei oar[illegible] anumită parte...) care îl [illegible] că „s-a dat cu ăștia" — [illegible] ria „artistului-cetățean" [illegible] omonim al lui Dobro[illegible] Gherea) desprinsă din [illegible] P.C.R. cu privire la cult[illegible] ● La Actualitățile de la [illegible] de vîrf", dna. Anca Tod[illegible] dă un mic frison fesenist [illegible] ne comunică știrea că [illegible] publica Panama, dlui. A[illegible] cia „i s-a ridicat imun[illegible] parlamentară" prin vot[illegible] natului, în urma descoper[illegible] lor comisiei parlamenta[illegible] vitoare la „cîștiguri de [illegible] ma cumpărării unor [illegible] MIRAJ din Franța"... (N[illegible] să nu mă gîndese la [illegible] AIRBUSE. Zău, involu[illegible] Noroc că „Panamaua" [illegible] acoperă totul!) ● Reclam[illegible] vitație a emisiunii dlui [illegible] lici „Veniți cu noi pe [illegible] mul doi", pe tema „Pe[illegible] robot al viitorului lider [illegible] în România", derulează o [illegible] ces[illegible]une de efigii celebre [illegible] contrar ordinii firesti. [illegible] cu Dilescu și se termină [illegible] Stalin! Nu știm de ce [illegible] respectat cronologia. [illegible] siune sau previziune [illegible] fost destabilizati toată [illegible]

OANA RA[illegible]

www.ccdr.ro

Ce mîncăm la iarnă?

Foto : PETTER GHEORGHE

[illegible] rumbul cu coșurile, îl stăvuiesc și-i acoperă cu foi de plastic pentru că e în firea lor să nu-și batjocorească munca, după care se uită îndelung spre primărie. Vor veni sau nu vor veni nesătuii regimului să-i vămuiască, așa cum se făcea pînă de curînd? Nu sînt semne că așa ceva ar fi posibil, ba chiar, cum ziceam, statul nu pare deocamdată interesat să ajute țăranul și să se ajute și pe sine. Marile orașe vor suferi în vreme ce comunele noastre ar fi în măsură să acopere nevoi însemnate prevăzute a fi acoperite din import. Gospodarul român și-a primit pămîntul, dar el nu are uneltele trebuincioase, animalele de lucru, pe scurt are o gospodărie într-un picior. Ei ar încheia afaceri cît de cît avantajoase dacă ar avea cu cine. Deocamdată s-a ivit prin zonă doar un intreprinzător din zonele de munte: vinde butoaie de vin, cumpără porumb!

VIOREL ȘTIRBU

Conflictul de la „S.C. Unirea" ia amploare

Săptămîna trecută atrăgeam atenția asupra situației în care se găsesc întreprinzătorii care au concesionat spații comerciale în fostul magazin „Unirea". Revenim cu noi informații.

Patronii firmelor amenințate cu falimentul s-au constituit în „Asociația Întreprinzătorilor Particulari din magazinul Unirea". Prima lor acțiune este elaborarea unui memoriu ce va fi adresat Parlamentului României, Procuraturii și... Parlamentului Europei. „De ce înaintați acest memoriu unui înalt for internațional?" / „Noi vedem în acțiunile întreprinse de Consiliul de Administrație (al S.C. „Unirea") împotriva noastră o urmare a evenimentelor petrecute în București la venirea minerilor. Cei care iau hotărîri importante în România, s-au simțit „obligați" să profite de situația creată. Vrem să afle și cei din străinătate că în România politicul influențează, mult prea mult, economicul"/.

La aflarea intenției firmelor din cadrul numitei asociații, conducerea S.C. „Unirea" a stat de vorbă cu fiecare particular în parte, dînd asigurări că deocamdată nu se vor întreprinde demersuri pentru evacuarea spațiilor comerciale.

„...Este o escrocherie! Ne-au păcălit, ne-au șantajat, ne-au luat banii și acum... Pe lîngă toate astea vor rămîne pe drumuri 800 de oameni care au mai fost o dată concediați de... aceeași conducere". (A declarat patronul unei firme care își desfășoară activitatea în marele magazin).

CONSTANTIN NEAMȚU

Însemnele cad, monumentele se prăbușesc, idolii dispar

— Așteptînd deshumarea ultimilor comuniști —

Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism — așa se numește grandiosul kitch ridicat de comuniști în Parcul Carol (nu ai Libertății!). Proiectul mausoleului realizat de H. Maicu a fost materializat, cu mare grabă, în 1963. Elementul central, alcătuit din cinci arcuri îngemănate într-o stea, se ridică în mijlocul unui hemiciclu în care se găsesc urnele funerare a cincizeci de fruntași comuniști. Elementul central se sprijină pe o construcție circulară cu cripte funerare. Construcția este realizată din beton armat și finisată cu plăci din granit roșu și labradorit, travertin și marmură. Un monument sinistru, incompatibil cu locul pe care este așezat. O hotărîre a guvernului, o sarcină asumată de Ministerul Apărării Naționale și lucrurile păreau că decurg firesc: rămășițele comuniștilor ar fi trebuit să fie mutate și deshumate civilizat pentru ca Eroul Necunoscut să se reîntoarcă la locu-i de odihnă. Toate acestea pînă la o dată limită: 25 octombrie.

După ce anul trecut, Petru Groza fusese dezgropat noaptea, în mare grabă, aproape în mod fraudulos, așa cum și venise la putere, de această dată se anunțase deshumarea urgentă, pe lumină, a trădătorilor de neam și de țară. Trei zile, între 18 și 20 octombrie, am așteptat scoaterea din criptă a lui Gheorghe Gheorghiu-Dej. În zadar. În prima zi a fost ridicat, în mare grabă, Gheorghe Petrescu. Accesul ziariștilor a fost oprit. Fotografierea interzisă. A doua zi, au fost săltați, în mare viteză, alți fruntași ai luptei împotriva propriului popor: Atanasie Joja, Leontin Sălăjan, Constantinescu-Iași și, dintr-o criptă inundată, Iosif Rangheț. Trandafirii roșii zăceau peste tot.

Am fost și martorul unei scene suprarealiste: prin deschiderea masivelor porți de bronz a intrat, încetul cu încetul, brațul unei macarale, care a ridicat cripta, apoi lada metalică cu oseminte lui Dej. Și așa a rămas. Suspendat pe drugi metalici, sub un hău imens, așteptînd nu se știe ce, nu se știe pe cine. De această dată, ziariștilor li s-a permis să viziteze o parte din subsol; giganticele instalații de climatizare și frigorifice. Am spus o parte, deoarece gîndind inginerește, este imposibil ca sub acest prim subsol să nu mai existe și un altul. Imagini de coșmar. Gigantomanie, poate schizofrenie.

În cea de-a treia zi lucrurile au revenit la anormal. Vizitarea interzisă. Ostașul de pază anunță prin telefon, comandantului, o nouă invazie a ziariștilor. Degeaba. Deshumări nu se mai fac. Stăm în ploaie așteptînd. Sperînd. În schimb, reconstrucția Monumentului Eroului Necunoscut este pe cale de a se finaliza.

O nouă samavolnicie. Eroul Necunoscut va fi așezat la umbra monumentului comunismului. Dar poate că este mai bine așa. Odihna nu i-ar fi deplină, somnul întru Domnul prea fericit, dacă ar fi fost așezat în locul mînjit de comunism, aflat pe deal. De ziua oștirii, pe 26 octombrie, convoiul care însoțește osemintele Soldatului Necunoscut, acoperit de pămîntul patriei reîntregite, va ajunge la București după mai multe opriri pentru ceremonialuri religioase și militare la Mărășești, Focșani, Rîmnicu Sărat, Buzău și Ploiești. La capul său va arde veșnic flacăra recunoștinței noastre.

Dar pînă atunci, și poate mai mult ca sigur și după, rămîne ca ceilalți conducători comuniști să fie dezgropați și răspîndiți în cele patru colțuri. Lucru care, sperăm, se va realiza grabnic, chiar dacă urmașii acestora gîndesc altfel.

Printre grupurile de oameni aflați în fața mausoleului s-au perindat tot timpul cei din familiile neregretaților defuncți, încercînd să influențeze opiniile celorlalți, sperînd că, cine știe, poate lumea se va întoarce din nou cu fundul în sus. Îngîmfați ca întotdeauna.

Cînd ultimele cosciuge ale comuniștilor vor părăsi Parcul Carol, locul va începe să renască. Samavolnic a fost ocupat, distrus, spurcat.

Și mai mult decît atît. Revenirea Ostașului Necunoscut va readuce puritatea pierdută a acestor locuri.

Majoritatea însemnelor comuniste au fost date jos cu barosul, așa cum a venit și comunismul la putere, monumentul va fi modificat și creștinat cu o cruce, idolii s-au prăbușit pentru totdeauna și vor pleca așa cum au venit din întunericul istoriei.

ROMULUS CRISTEA

POȘTA REDACȚIEI

DAN ION, sat Boroșteni, com. Peștișani, Gorj. În scrisoarea dvs. ne relatați că sînteți deținătorul a 0,5 ha prin actul de proprietate dar că, în perioada colectivizării ați fost expropriat de o bună parte din aceasta. Beneficiarul „excedentului" de teren arabil este unul din vecinii dvs., Maria Pilea care, în anii din urmă și-a construit pe acest teren o casă, casă pe care o moștenește fiul său, preotul satului. Prin intrarea în vigoare a Legii funciare ați sperat ca acestuia să-i revină numai locul de casă (250 m.p.), restul terenului să vă fie restituit.

Nu contestăm că ați avea dreptate, dar Legea 18 prevede că în astfel de situații persoanelor frustrate de proprietate să le fie restituit terenul moștenire în echivalent cu cel luat, în altă parte, dat tot în intravilan și nu revenirea la vechea proprietate. Vinovată că nu vi s-a atribuit acest echivalent se face comisia de reimproprietărire locală. În cazul în care nu ați depus contestație la timpul potrivit veți rămîne cu ceea ce posedați în prezent.

RADOSLAV SEVER, Tr. Severin, Mehedinți. Mulțumim pentru frumoasele aprecieri făcute la adresa PNȚCD-ului și a liderilor săi. Subscriem punctelor dvs. de vedere.

CALESCU EMIL, Tg. Jiu, Gorj. Adresați-vă direct d-lui președinte C. Coposu.

BALAJ MIHAI, Beuș, Bihor. Ne repetăm, vă așteptăm la redacție. Din cauze obiective, redacția nu vă poate satisface cererea de a veni la fața locului un ziarist, atîta vreme cît cele relatate nu ne sînt clare.

GIGI FIȘCUCI

Pentru studenți

Colaborați la ziarul european multiilingvistic

În cadrul Proiectului „Tineri '92" inspirat de Ministerul Educației Naționale din Italia, Liceul Clasic din Rionero în Vulture, Basilicata, intenționează să editeze un ziar european multilingvistic. Primul număr va apărea în ianuarie 1992 și va fi dedicat evenimentelor care se petrec în Europa de Est. Redacția, alcătuită din profesori și studenți, solicită studenților din România ți trimită cît se poate de repede, pînă la sfîrșitul acestui an, materialele lor, avînd grijă să satisfacă următoarele condiții:

— textul să fie dactilografiat la două rînduri;

— exemplarul în limba maternă să fie însoțit de o traducere fidelă în franceză sau în engleză.

Se pot trimite mici relatări, povestiri, poezii care să reflecte momentele istorice trăite, dar și mărturii publicistice — fotografii, articole semnate de cei mai buni ziariști ai țării (asigurîndu-se traducerea într-una din limbile indicate). Orice material trebuie însoțit de indicarea precisă a numelui și prenumelui, a semnăturii, adresei și școlii frecventate.

Organizatorii intenționează să scoată întîiul număr al publicației, cum am mai spus, în prima lună a lui 1992, dar insistă să primească toate colaborările pînă la sfîrșitul acestui an. Ei mai au în plan organizarea unei întîlniri a tuturor colaboratorilor la Strasbourg. Colaborările sînt, așa cum se poate presupune, voluntare.

Adresa pe care se pot expedia materialele este:

Domnul profesor
ANTONIO PALLOTTINO
Liceo Classico
85.028 Rionero in Vulture
Potenza
ITALIA

Un scandal: aplicarea legii funciare la Vidra

Un ziar bucureștean a publicat recent reportajul „Stare de asediu la Vidra", de fapt un amalgam de informații și comentarii de rea-credință, cu ascuțișul îndreptat împotriva PNȚCD.

„Dreptatea" a constatat la fața locului că lucrurile stau altfel.

DEZASTRUL DIN COMUNA VIDRA

În comuna Vidra, situată la aproximativ 20 km de București — Sectorul Agricol Ilfov, împărțirea pămîntului a căpătat un aspect aparte. Oamenii vor să intre să-și ia pămîntul cu orice preț — pămînt care le aparține de drept, și care se află în mare parte în administrația Institutului de Cercetări pentru Legumicultură Vidra. Administrare e un fel de a spune, pentru că terenurile nu sînt folosite, aflîndu-se într-o totală părăsire.

În anii 1969—1970, Institutul de Cercetări se afla în Luncă între rîurile Sabar și Argeș, cu o suprafață de cca 800 ha. După inundațiile din 1975, Institutul s-a mutat pe deal, iar terenurile au fost cedate fără forme legale către Fundulea, care, la rîndul ei l-a predat la IAS 30 Decembrie fără însă a se efectua formele corespunzătoare. Între timp Istitutul de Cercetări s-a mutat ceva mai la nord, unde a folosit terenurile aflate în proprietatea țăranilor.

Cu toate că legea prevede ca acest pămînt să le revină oamenilor, directorul Institutului de Cercetări nu dorește să-l înapoieze, motivînd că aceasta ar însemna desființarea institutului a cărui importanță este la scară națională. Trebuie însă precizat că nici țăranii nu doresc desființarea institutului, ci numai reducerea ariei de activitate a acestuia. Din suprafața pe care o deține institutul de 430 ha, 70 ha ar fi suficiente pentru cercetare, în prezent nefiind folosite nici măcar aceste 70 ha la întreaga lor capacitate.

Conform legislației în vigoare institutul poate ceda numai 144,8 ha din suprafață, restul fiind de 385,2 ha. Sătenii solicită însă de la institut suprafața de 306 ha, iar din raportul comisiei pentru împărțirea pămîntului reiese că institutul deține pămîntul în mod ilegal.

După opinia primarului comunei, dl. Apostoloiu, institutul nu poate să cedeze din suprafața pe care o deține, deoarece nu există nici o prevedere legală cu privire la terenurile aflate în administrația institutelor de cercetare.

PRIMARUL VREA SĂ-ȘI DEA DEMISIA

Atît primăria comunei cît și alte foruri superioare au fost sesizate încă din luna martie de către locuitorii comunei Vidra, existînd în acest sens chiar și două casete video, care din păcate nu au fost primite pentru a fi prezentate pe micile ecrane. De asemenea, datorită faptului că Tudor Gheorghe — tehnician în cadrul institutului, a adus televiziunea și echipa de filmare a studioului Sahia, i s-a desfăcut contractul de muncă, și pentru că a îndrăznit să-și cultive în martie suprafața de pămînt pe care o deține cu acte legale (cca 2,5 ha) dar care se află încă sub patronajul institutului — i s-au distrus culturile, în valoare de peste 300 000 lei. Pe această suprafață nu s-a cultivat nimic în toată această perioadă, urmînd însă principiul „să moară și capra vecinului", conducerea institutului a preferat să distrugă în loc să valorifice...

Un ultim amănunt: după ședința generală de la primărie, în data de 7 oct. sătenii au intrat pe terenul institutului — adică pe propriul lor teren — și au început să-l cultive pe o suprafață de cca 14 ha. Conducerea institutului — respectiv dl. director Scurtu — a decis și de această dată stricarea culturilor de grîu, deocamdată numai partea cultivată de Tudor Gheorghe, fără a acorda prea multe explicații. Să fie una dintre acestea faptul că este cel mai activ membru PNȚCD din comună?

Văzînd că sătenii s-au unit și că indiferent de urmări ei își vor lua pămîntul înapoi, directorul Scurtu face apel la Primăria Municipiului București, pentru a prinzi măcar de aici un sfat. Dezorientarea d-lui Scurtu este evidentă: primarul comunei — absolvent al Academiei „Ștefan Gheorghiu", primar de 10 ani, prieten de pahar cu Nicu Ceaușescu — de această dată nu-l susține, ba chiar își prezintă — pentru a doua oară — demisia.

Institutul se află în stare de faliment, dar nu vor să recunoască încă acest lucru, uitîndu-se la singura investiție cu adevărat remarcabilă din cadrul institutului: Fitotronul — pe care se fac de altfel singurele experimente de hibrizi cu dotare tehnică adecvată, aer condiționat ș.a.

Continuînd să supraviețuiască din subvenții, institutul a primit și în acest an 33 milioane de la stat, fără a surveni vreo schimbare. Întrebat de ce se complace în această situație, dl. Scurtu declară că „se supune legilor" și că „cei 400 m³ de seră au căzut datorită viscolului de astă iarnă", recunoscînd că sînt într-adevăr necultivate și pline de buruieni, dar că: „Și în '92 serele și solariile se vor prezenta tot în această stare, pentru că nu-o să ne dea nimeni combustibil pentru a încălzi serele de la Vidra și nici folie de plastic pentru solarii".

Declarînd acestea dl. Scurtu uită că are o Fabrică de polietilenă în cadrul institutului, că pentru a curăța serele de buruieni nu este necesar combustibil, că, invers celor declarate, în sat există forță de muncă...

PENTRU CE NU VREI SĂ NE DAI PĂMÎNTUL?

Încercînd să rezolve problema pămîntului, primarul comunei s-a prezentat împreună cu mai mulți săteni în audiență la viceprimarul capitalei, dl. Gavra, în ziua de 20 oct., iar în data de 3 oct. la ministrul agriculturii. Rezultatul? S-a trimis o delegație din partea Primăriei în data de 4 oct. formată din vice primarul capitalei, dl. Gavra, directorul trustului IAS București — dl. Rădulescu Adrian, dl. Mocanu de la Ministerul Agriculturii, precum și alți reprezentanți ai ministerului. După ce au analizat întreaga situație, reprezentanții oficialităților bucureștene nu au fost practic în măsură să dea un răspuns locuitorilor din Vidra, problema terenurilor aflate în administrația institutului neputînd avea o rezolvare eficientă datorită inexistenței unei legi adecvate, și a inaplicabilității celei existente.

Deși se află în imposibilitate de a-l lucra, directorul institutului dorește să-și mențină întreaga suprafață la adăpostul Legii 18 și a art. 34 din Legea fondului funciar, trecînd peste faptul că institutul nu are documente care să ateste trecerea terenului în proprietatea sa.

Întrebat de comisie dacă va face sau nu acte de proprietate pentru terenurile luate fără aprobare, primarul dă din colț în colț. Ar dori să dea pămîntul oamenilor, însă așteaptă dezlegare de la comisia municipală. Aceasta însă își amînă deciziile de pe o zi pe alta aruncînd vina în spatele legii proaste și al parlamentului.

În încheierea discuțiilor un bătrînel amintește că ei nu cer decît „un drept al omului" și că legea o face Parlamentul, dar noi lucrăm pămîntul! „Am întîrziat atîta și n-am pus grîul, și la anul n-avem ce mînca. Să lăsăm jocul cu vorbe. Dacă stăm să ne organizăm și să ne reorganizăm mai durează o lună de zile și îngheață pămîntul!"

Sătenii nu au mai așteptat decizia de la București, au început să-și cultive pămîntul. Nici dl. Scurtu nu a așteptat „indicații" de sus, a dat ordin și s-a intrat cu tractoarele, distrugînd cultura. În fața lui nu a contat nici munca, nici grîul călcat în picioare, ci numai orgoliul de a nu lăsa pe nimeni să trăiască în jurul său. Se ascunde după legi, comisii și decizii ambigue, neluînd în considerare o singură lege: **legea pămîntului.**

AMELIA NEACȘU

Rasiștii și șoviniștii nu vor găsi teren favorabil

(Urmare din pag. 1)

[illegible] o altă jumătate de [illegible] (48 de ani se împlineau în 1985) împlinesc eu această [illegible] misiune, îmi dă posibilitatea să răspund „în cunoștință de cauză".

„Dacă Românii din Transilvania ar fi avut înainte de primul război mondial drepturile, posibilitățile pe care le au Ungurii din această provincie de cînd ea a revenit la țara noastră, ar fi fost atunci fericiți. Desigur că sînt și azi multe îmbunătățiri cu putință, că problema minorităților și a lor drepturi a evoluat [illegible] acestea sînt toate posibile de rezolvat, fără ciocniri și [illegible] dușmănii.

O furibundă, deșănțată și stupidă campanie de presă

ÎNTREBARE: Aflîndu-ne în [illegible] agitațiilor xenofobe, vă rugăm să ne spuneți ce [illegible] de spus în legătură cu [illegible] ziare care vă acuză pe [illegible] Voastră de „antiromânism" și de „culpabilizarea poporului român"?

RĂSPUNS: Răspunsul meu? [illegible] un zîmbet amar. Noi e[illegible] sîntem obișnuiți de [illegible] cu diversiunea, me[illegible] de a face din alb, [illegible] de a inversa rolurile [illegible] proverbului româ[illegible] „Arșicul de păgubaș". Am [illegible] din ziarul „Adevărul" [illegible] 1991 articolul in[illegible] „Balanț") dar de atunci [illegible] campania dezlănțuită, [illegible] toate regulile clasice [illegible] comuniste, a continuat. Totuși, n-am considerat că trebuie să răspund [illegible]. Nu se poate dialoga cu [illegible] care nu vor să audă. Totuși, dacă mă întrebați nu [illegible] vă rămîn dator un [illegible].

„Vreau să zic că ne-am co[illegible] o jumătate de veac: de cînd, [illegible] fost omorîți [illegible] de mii de frați și suro[illegible], bătrîni și prunci în leagăn, în [illegible] ladului. Am ridicat [illegible] monument în memoria lor [illegible], pe care un scris că ei [illegible] căzut victime ale „fasciștilor germani, unguri și ro[illegible]". Au participat la aceasta commemorare Președintele [illegible] Primul Ministru al Românie[illegible] (prin mesageri) iar per[illegible] ai conducerilor corpurilor [illegible], Prea Fericitul [illegible] Patriarh, Președintele Academiei Române, partidele po[illegible] din opoziție, elita politică, intelectuală și socială a țării. Reprezentanți ai guvernelor Israelului și celui al Statelor Unite, conducătorii marilor organizații evreiești mondiale și — last but not least — Elie Wiesel, purtătorul premiului Nobel pentru Pace au venit în România ca să ia parte la doliul și durerea noastră. Fostul Rege Mihai ne-a trimis un mesagiu exprimînd de asemeni participarea la doliul nostru și vestejind cele ce s-au comis contra noastră.

Am accentuat mereu, în toate ocaziile, în scris și verbal, deosebirea pe care o facem între poporul român și călăii fasciști. Am dat numeroase exemple de eroi români care și-au periclitat viața spre a ajuta evreii în suferințe. A acuza un popor întreg de crimele comise de un număr limitat de fasciști, ar însemna să facem rasism, să-l imităm pe Hitler. Nici măcar pe germani ca popor nu-i învinuim și nu-i confundăm cu Hitler."

„Totuși a urmat o furibundă, deșănțată și stupidă campanie de presă. Cu stil huliganic, insultător, s-a lansat acuzația că aș fi „culpabilizat" poporul român. Unii domni senatori s-au raliat. Le-am scris scrisori. I-am invitat la o discuție și m-am obligat, dacă mi se va arăta cînd, unde și cu ce cuvinte am „culpabilizat" poporul român, voi cere scuze. Nici un răspuns.

Am publicat un volum cu 166 de documente intitulat „Martiriul evreilor din România". L-am trimis la toți membrii Senatului și Camerei Deputaților, membrilor guvernului, la toate ziarele, la Uniunea Scriitorilor. Documentele sînt din arhivele armatei, ale poliției, etc. Nici un cuvînt nu s-a pomenit pentru comentarea lor. Nici măcar nu s-a ostenit vreunul să le conteste. Tăcere absolută. În schimb „culpabilizarea" zăpăcește capetele celor care nu știu ce sfori se trag în culise".

Toate popoarele Europei s-au lepădat de această blestemată ideologie

ÎNTREBARE: Ce v-a îndemnat să ridicați un monument pentru martirii evrei, să publicați documente, să organizați comemorarea?

RĂSPUNS: O elementară și sfîntă datorie față de cei căzuți jertfe ale fascismului. Pe de o parte se contesta Holocaustul (o minciună jidovească!), pe de alta erau împroșcați cu calomnii: „Au tras în armată, și-au meritat pedeapsa". Au fost astfel omorîți de două ori. Adevărul e acum la lumina zilei. O spun rapoartele, telegramele, cifrele indicate de organele militare și polițienești ale lui Antonescu. Ele sînt atît de evidente încît nimeni nu mai poate cuteza să le conteste.

Dacă acest adevăr nu ar fi fost ascuns poporului român (deși sute și mii de mărturii se află în arhivele lumii, deși mai trăiesc mii de martori care au trăit drama) atunci nu s-ar mai putea reîncepe otrăvirea spiritelor și atîțările împotriva noastră. Fascismul ar apare în toată urîțenia lui și orice om cinstit l-ar repudia.

De aceea, toate popoarele Europei s-au lepădat de această blestemată ideologie și previn noile generații să se ferească de primejdia infecției de la otrava rasistă și antisemită. Iată, recent, acum vreo două săptămîni a avut loc la Kiev comemorarea a 50 de ani de la pogromul din Babi — Iaar pe care marele poet rus Ievtucenko l-a evocat în celebrul său „Babi — Iaar". Acolo s-au omorît multe zeci de mii de evrei în septembrie 1941.

A venit la comemorare Președintele Ucrainei Kravcenko și a spus, între altele: „Cerem iertare poporului evreu, pentru partea pe care o avem noi, ucrainienii, în acest măcel executat de germani". Kravcenko n-a devenit „antiucrainian.

Cu această ocazie, Președintele Uniunii Sovietice Gorbaciov a trimis un mesaj de înfierare a antisemitismului, arătînd că „el se manifestă din nou în țara noastră și sîntem datori să luptăm împotriva sa". Gorbaciov n-a fost pecetluit de nimeni precum că și-ar fi „culpabilizat" poporul.

Ceea ce e mai grav, mai îngrijorător, este că prin această teamă de a se confrunta cu adevărul, prin această ezitare de a tăia răul de la rădăcină, prin această tolerare a minciunii care otrăvește conștiințele, imaginea țării este știrbită, bunul ei renume este umbrit.

1991 nu e 1941

ÎNTREBARE: Cum priviți actualmente problema?

RĂSPUNS: Considerăm că, în pofida acestor încercări de înăbușire a adevărului el este acum ieșit la lumină, în mod ireversibil. Bunul simț, omenoia și inteligența poporului român ajută la această clarificare absolut necesară. Caraghioasele atacuri antisemite, cu iz de ev-mediu (evreii beau sînge de creștin, evreii vor să fie stăpînii lumii, două sute de mii de evrei sovietici ocupă România, Israelul vrea să facă din România o colonie ș.a.m.d.) sînt spulberate și se vor îneca în ridicol. Vocabularul huliganic și murdar nu e menit să convingă pe cei de bună-credință. Bineînțeles că la aceasta e nevoie de o acțiune curajoasă, patriotică la care să ia parte toate forțele sănătoase ale țării, 1991 nu e 1941. Nu mai au nici o șansă ideile barbare care au adus nenorocire și prăpăd poporului.

ÎNTREBARE: Întreprindeți, în zilele următoare, o călătorie în Statele Unite și Canada. Cu toții știm că întotdeauna ați pus prestigiul de care vă bucurați, relațiile pe care le aveți, în slujba României. În anul trecut (Decembrie 1990), am citit în ziare un comunicat al Departamentului de Stat care relata strădaniile Dvs în slujba țării și rezultatele lor favorabile. Ce aveți de gînd acum?

RĂSPUNS: Întrebarea Dvs mă miră, căci cum mă cunoașteți, cine a urmărit întreaga mea viață pe care întotdeauna am închinat-o comunității mele și patriei noastre scumpe, România, nu mai pune o astfel de întrebare. N-am confundat niciodată pe huligani cu poporul român cu atît mai mult nu aș avea vreun motiv să o facem astăzi.

Chiar în timpul „campaniei" din vara aceasta, n-am ezitat nici o clipă să continui a mă strădui cu umilele mele posibilități să dau o mînă de ajutor și fără nici o îndoială că voi încerca și azi și în viitor să fac același lucru.

Drumul spre democrație, curățirea neghinei fasciste, extirparea urii inter-etnice se face numai prin ameliorarea situației, a nivelului de trai, prin reconstrucția țării, prin ridicarea prestigiului ei. Foamea, sărăcia, mizeria generează fie comunism, fie fascism.

Aceste axiomatice lucruri trebuie să le înțeleagă toată lumea și în măsura posibilităților mele și mai mult decît atît, îmi propun să aduc o modestă contribuție la promovarea lor.

Ape tulburi în zona Golfului

Preşedintele american George Bush este din ce în ce mai convins că Saddam Hussein va trebui eliminat. Dictatorul de la Bagdad pare să nu fi înţeles nimic din lecţia pe care a primit-o în timpul războiului din Golf. Ei şi-a reciţitat aroganţa, iar atacurile antioccidentale şi în special cele antiamericane au reintrat în arsenalul său propagandistic obişnuit. Pe fundalul unor schimbări profunde ce se anunţă pe scena politică a Orientului Mijlociu, a regrupărilor de forţe şi alianţe, determinate în primul rînd de perspectivele pe care le deschide Conferinţa de pace ce se va desfăşura la Madrid, mentalităţile lumii musulmane, plină de fantasme şi de resentimente, par a se modifica extrem de greu.

Victoria repurtată de aliaţi în războiul din Golf a fost percepută de mulţi potenţaţi ai regiunii — chiar dintre cei care se aflau în tabăra antiirakiană — ca un atentat la adresa mîndriei arabe. Nici măcar saudiţii nu mai sînt astăzi atît de dispuşi să facă „concesii" occidentalilor. În timpul războiului din Golf soldaţii americani erau nevoiţi să se umilească într-o măsură aproape inacceptabilă în faţa celor pe care veniseră să-i apere — şi care le impuseseră respectarea unor tabu-uri greu de înţeles pentru mintea unui om civilizat. În cercurile oficiale de la Riad se consideră că „deja au murit prea mulţi arabi". Cu puţin timp în urmă, autoritătile saudite au refuzat unui grup de elicoptere americane să aterizeze pe teritoriul lor. Iar acestea urmau să fie folosite pentru incursiunile observatorilor ONU pe teritoriul irakian pentru a detecta armele ascunse ale lui Saddam!

Atitudinea mai mult decît rezervată pe care au adoptat-o astăzi saudiţii nu este foarte greu de înţeles. Războiul din Golf a dizolvat mitul unităţii arabe, iar păstrătorii moştenirii islamice au fost nevoiţi să se alieze cu cei al căror sistem de valori le repugnă profund.

Într-o lume ca cea musulmană, profund tradiţionalistă, alianţele pe termen scurt par să fie singura modalitate de dialog între parteneri pentru care ideea de solidaritate sau de ură nu depăşeşte nivelul unor reacţii emoţionale.

A devenit evident pentru mulţi că realizarea unui sistem de securitate în zona Golfului este aproape o utopie. Locul Irakului este luat treptat de către Iran, ce a renunţat parţial la poziţiile sale intransigente pentru a-şi putea apropia o serie de ţări mai moderate din regiune, speriate de agresivitatea sa în continuă creştere. Saddam şi-a pierdut astăzi o mare parte din armele sale. Retorica sa nu mai impresionează nici măcar pe acela dintre arabii care-i addresa mîndrie arabe. Nici măcar saudiţii nu mai sînt astăzi atît de dispuşi să facă „concesii" occidentalilor. În timpul războiului din Golf soldaţii americani erau nevoiţi să se umilească într-o măsură aproape inacceptabilă în faţa celor pe care veniseră să-i apere — şi care le impuseseră respectarea unor tabu-uri greu de înţeles pentru mintea unui om civilizat. În cercurile oficiale de la Riad se consideră că „deja au murit prea mulţi arabi". Cu puţin timp în urmă, autoritătile saudite au refuzat unui grup de elicoptere americane să aterizeze pe teritoriul lor. Iar acestea urmau să fie folosite pentru incursiunile observatorilor ONU pe teritoriul irakian pentru a detecta armele ascunse ale lui Saddam!

Atitudinea mai mult decît rezervată pe care au adoptat-o astăzi saudiţii nu este foarte greu de înţeles. Războiul din Golf a dizolvat mitul unităţii arabe, iar păstrătorii moştenirii islamice au fost nevoiţi să se alieze cu cei al căror sistem de valori le repugnă profund.

Într-o lume ca cea musulmană, profund tradiţionalistă, alianţele pe termen scurt par să fie singura modalitate de dialog între parteneri pentru care ideea de solidaritate sau de ură nu depăşeşte nivelul unor reacţii emoţionale.

A devenit evident pentru mulţi că realizarea unui sistem de securitate în zona Golfului este aproape o utopie. Locul Irakului este luat treptat de către Iran, ce a renunţat parţial la poziţiile sale intransigente pentru a-şi putea apropia o serie de ţări mai moderate din regiune, speriate de agresivitatea sa în continuă creştere. Saddam şi-a pierdut astăzi o mare parte din armele sale. Retorica sa nu mai impresionează nici măcar pe acela dintre arabii care-i admiraseră „curajul" de a-i înfrunta pe occidentali. Totuşi el mai posedă cîteva atuuri pe care încearcă să le exploateze. Se vorbeşte tot mai des de o apropiere iraniano-irakiană, de neimaginat numai cu un an în urmă. „Iranul şi Irakul trebuie să-şi reaşeze relaţiile în lumina legăturilor istorice dintre ele" (?...), declara de curînd şeful delegaţiei parlamentare irakiene la Conferinţa internaţională asupra Palestinei de la Teheran. Diversiunea privind aşa zisa primejdie americano-israeliană este reluată în lipsa unei motivaţii serioase. Iranul s-a arătat şi el dispus, conform declaraţiilor preşedintelui Rafsanjani, „să desfăşoare trupe pentru a lupta împotriva Israelului, dacă va fi nevoie de aceasta pentru crearea unui stat palestinian". Dornici să-i vadă cît mai repede pe americani plecaţi din zona Golfului — situaţie care de altfel i-ar conveni de minune şi lui Saddam, iranieni, consideră că o colaborare regională (ai cărei promotori s-ar dori) ar duce treptat la instaurarea unui sistem de securitate în zona Golfului.

„În această situaţie nu va mai exista nici un pretext pentru staţionarea de trupe străine în zonă", declara ministrul iranian de externe Ali Akbar Velayati.

Totuşi iranienii nu au avut prea mult succes. Semnarea de către Statele Unite şi de către Kuweit a unui acord care prevede o prezenţă americană în Kuweit în următorii zece ani a provocat o profundă nemulţumire la Teheran, care l-a considerat „un act de trădare". Iranul nu renunţă însă să se implice mai mult în evoluţiile politice din regiune, iar contactele pe care le are cu cele şase ţări membre ale Consiliului de Cooperare al Golfului precum şi încercarea de a relua legăturile diplomatice cu Egiptul sînt simptomatice.

Dacă Iranul nu are foarte multă audienţă în rîndul vecinilor săi este deoarece ţările arabe se tem de o creştere a integrismului islamic în propriile ţări, fapt ce le-ar îndepărta de tabăra occidentală de care au încercat, mai mult de nevoie, să se apropie.

Mulţi observatori politici consideră că războiul din Golf nu a schimbat în fond mare lucru. Saddam Hussein a rămas în funcţie, iar iranienii caută din răsputeri să devină prima putere regională. Dar nici dictatorul de la Bagdad nu pare dispus să renunţe atît de uşor la locul pe care îl deţinea pînă la începerea războiului din Golf. Tendinţele sale autoritariste au început să se manifeste din nou cu pregnanţă, mai ales prin înlăturarea în luna septembrie a lui Saadoun Hammadi, cunoscut prin vederile sale liberale. Hammadi afirmase că intenţiona să transforme structurile revoluţionare în organe constituţionale, dar Saddam a declarat tranşant că cei care „simpatizează cu valorile occidentale nu vor mai putea avea acces la funcţii înalte".

Faptul că s-a constatat creşterea agresivităţii lui Saddam nu putea să nu producă îngrijorare în cercurile politice de la Washington. Descoperirile recente, cum că tehnicienii lui Saddam ar fi fost în măsură să producă bombe atomice, au determinat o revizuire a poziţiei preşedintelui Bush. Se afirmă că Pentagonul ar fi pregătit o listă cu circa 200 de ţinte de pe teritoriul irakian ce ar trebui distruse. „Cînd a izbucnit războiul din Golf, Irakul ar mai fi avut nevoie de cel mult un an şi jumătate pentru a produce uraniu îmbogăţit, singurul lucru care îi lipsea pentru a fabrica o bombă nucleară", a afirmat David Kay, directorul misiunii de experţi nucleari ai ONU ce se află în misiune de depistare în Irak. Cu cît cercetările echipei de experţi au avansat, cu atît mai mult a reieşit la lumină că Bagdadul dispune încă de tehnologie foarte avansată, ce i-ar permite să reia oricînd experienţele sale în domeniul nuclear. Iată de ce soluţia eliminării lui Saddam a început să fie din ce în ce mai serios studiată de către administraţia americană. Odată cu îndepărtarea de la putere a lui Saddam, care nu s-ar putea realiza decît printr-un nou atac aerian masiv asupra Bagdadului, preşedintele Bush s-ar elibera şi de acuzaţia de a nu fi dus pînă la capăt războiul din Golf.

Dar o astfel de eventualitate nu ar duce decît la creşterea sentimentelor antiamericane, cu atît mai mult cu cît Conferinţa de pace, chiar dacă va fi un succes, nu va implica şi crearea unui stat palestinian, vesnicul cal de bătaie al musulmanilor, fie ei arabi sau perşi.

Superioritatea militară americană a convins totuşi statele din regiune că nivelul teribilismelor lor trebuie să aibă nişte limite. Ceea ce împiedică însă deocamdată Statele Unite să ajungă să influenţeze de o manieră hotărîtoare evoluţiile din zonă este faptul că ele încearcă să dialogheze conform unor principii democratice cu state care nu înţeleg decît de legea bitei.

SORIN ŞTEFAN

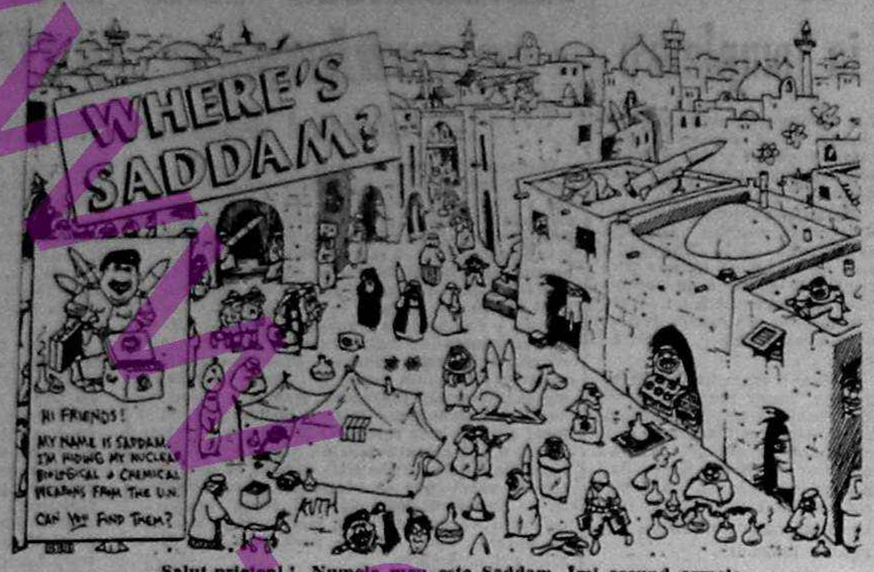

„Salut prieteni ! Numele meu este Saddam. Îmi ascund armele nucleare, biologice şi chimice de observatorii Naţiunilor Unite. Voi puteţi să le găsiţi ?

Minerii primeau merinde de drum de la prefect

Şi le împărţeau cu ţăranii...

Domnul Coman Sică din Tîrgu Jiu a avut amabilitatea să ne dea informaţii suplimentare în legătură cu a patra venire a minerilor în Bucureşti. Iată aceste date, după ştiinţa noastră, inedite.

29.09.1991. La ora 17.40 a trecut prin Tîrgu Jiu prima garnitură de mineri, fără să oprească. Aceasta a staţionat abia în staţia CFR Coţofeni datorită faptului că s-a întrerupt tensiunea în cablu.

A doua garnitură a fost oprită în staţia CFR Lainici în jurul orei 22, din aceleaşi motive. Circa 500 de mineri reuşesc să sosească în staţia Tîrgu Jiu cu ajutorul autobuzelor, maşinilor de ocazie sau taxiurilor. Parte din minerii ajunşi în Lainici pleacă pe jos către staţia CFR Preajba, la 4 km distanţă de Tîrgu Jiu. Astfel după ora 24 se aflau în staţia CFR Tîrgu Jiu circa 300—500 de mineri. Alături de ei se găsea şi prefectul judeţului, Toni Mihail Greblă, şi cîţiva poliţişti. În jurul orei două noaptea li s-a adus o maşină de pîine.

Mecanicii au refuzat categoric să aducă garnitura rămasă în staţia Lainici. Abia după circa 3 ore de la staţionare au trimis o locomotivă izolată spre a tracta garnitura blocată la distanţă de cîţiva kilometri de Tîrgu Jiu. Adusă în staţia CFR Tîrgu Jiu acestei garnituri i-au fost ataşate încă şapte vagoane, numărul acestora crescînd la 16.

Minerii au plecat din staţia Tîrgu Jiu abia în dimineaţa zilei de 26 la ora 4.45 şi cu toate că au primit cale liberă pentru a nu ajunge la timp regionala a impus restricţie de viteză pînă în staţia CFR Filiaşi, fapt confirmat prin faptul că această garnitură se afla la ora 7.30 dimineaţa abia în staţia Bărbăteşti. Garnitura a primit cale liberă de la dispeceratul de mişcare în jurul orei 5 dimineaţa.

În ciuda diverselor afirmaţii ulterioare, minerii au fost paşnici, nu s-au dedat la acte de vandalism, mai mult chiar, o parte din pîinea primită a fost împărţită unor ţărani care vindeau fructe şi produse agricole pe peronul staţiei CFR Tîrgu Jiu.

Moldova va semna Tratatul economic al Uniunii

Primul ministru al Republicii Moldova, Valeriu Muravschi, a declarat că Moldova este în principiu de acord să semneze tratatul economic al Uniunii. Conducerea de la Chişinău va decide asupra semnării tratatului numai după ce va fi cunoscută forma finală a lui. Republica Moldova este una dintre cele patru republici care nu au semnat vinerea trecută tratatul economic interrepublican.

Republica Moldova: mineri angajaţi în Poliţie

Ministrul afacerilor interne al Moldovei, Ios Costaş, a adresat minerilor din republică în vîrstă de pînă la 30 de ani, care şi-au satisfăcut serviciul militar obligatoriu, un apel de a se înrola în organele de poliţie. Chemarea este motivată de condiţiile crizei economice, de creşterea criminalităţii, de agravare a dezordinii publice, de ambiţiile separatiste ce se manifestă în unele localităţi din Transnistria şi sudul republicii.

„AGORA" IAŞI:

Greva foamei continuă

Aflaţi în a zecea zi de greve a foamei, membrii societăţii „Agora" din Iaşi continuă să ceară — în ciuda tuturor încercărilor de intimidare — demiterea şefului direcţiei judeţene de poliţie, a şefului S.R.I. şi al direcţiei poliţiei municipiului Iaşi.

Prefectul judeţului a promis să medieze miercuri, 23 octombrie 1991 la ora 10, un dialog al greviştilor foamei cu cei vizaţi în cererea lor. Conducerea Poliţiei şi a SRI nu a putut fi însă contactată de către domnul prefect în dimineaţa zilei de miercuri, deoarece aceasta se afla în alt „dialog" şi anume cu o delegaţie a Procuraturii Militare şi a Ministerului de Interne, dornică să „ancheteze" cazul greviştilor. Preşedintele societăţii „Agora", dl. Dan Ioan Borş, a fost chemat telefonic la Procuratura Militară, ceilalţi greviştii neprimind nici o altă informaţie în legătură cu posibilitatea dialogului amis.

Cei şapte greviştii, dintre care trei dimineaţa de [illegible] rita Liciu, repartizaţi [illegible] tre Direcţia Sanitară [illegible] nă (întîmplarea face [illegible] doctor să fie membru [illegible] dului Socialist al Muncii [illegible] liala Iaşi). De asistenţa [illegible] cală a greviştilor se [illegible] fapt, un alt medic, [illegible] grup, şi de către o [illegible] medicală, membră a [illegible] „Agora" care le administ[illegible] perfuzii zilnic.

Protestele greviştilor [illegible] fost înaintate şi forurilor [illegible] cureştene. Unul dintre [illegible] tăţii de Iaşi, dl. Zătăneanu [illegible] tian (FSN) a fost rugat [illegible] cuvîntul în Parlament [illegible] prezinte înaltului for [illegible] disperată a membrilor [illegible] ţii „Agora" (n.n.: Spe[illegible] auzim în Parlament [illegible] ţia domniei sale). (M.S.)

SPORT

Bref

HANDBAL

● Selecţionata masculină de handbal a României a întreprins un turneu de trei jocuri în Elveţia obţinînd următoarele rezultate : 31—22 (13—10) cu Grasshoppers Zurich, 13—18 (7—11) la Buchs şi 20—26 (7—15) cu selecţionata Elveţiei, meci disputat la St. Callen.

ŞAH

● Gari Kasparov, copilul teribil al şahului mondial a debutat în forţă la turneul de la Tilburg (Olanda). După două etape, s-a instalat în frunte, învingîndu-i succesiv pe Timman şi Korcinoi.

FOTBAL

● Noua campioană a Finlandei este KUUSYSI LAHTI învingătoare cu 2—0 în faţa formaţiei HJK Helsinki.

● În finala Cupei Norvegiei : STROMGODSET — ROSEMBORG 3—2. Învingătoarea a intrat în posesia titlului.

● Campionatul de fotbal al Algeriei va debuta azi (... într-o formulă nouă. S[illegible] constituit patru grupe a [illegible] patru formaţii, din care [illegible] mele două se vor califica [illegible] departe, competiţia urmînd [illegible] se desfăşoare în sistem [illegible] natoriu.

● Infuzie iugoslavă în campionatul Spaniei : [illegible] fotbaliştii Davor Suker [illegible] jko Petrovic (Hask [illegible] ski) au semnat un [illegible] pentru trei sezoane la [illegible] puţin cunoscutul club [illegible] Sevilla.

● Noul preşedinte al [illegible] raţiei Franceze de Fotbal [illegible] Noel Le Graet. În vîrsta [illegible] 49 de ani, fost preşedinte [illegible] unui club de fotbal de [illegible] secundă Le Graet îl [illegible] lui Jean Sadoul [illegible] luna septembrie, după [illegible] ani de conducere.

● Urăm succes [illegible] Steaua Bucureşti în [illegible] din seara asta de la Glasgow [illegible] Cupa U.E.F.A. !

S.

Conferinţa de pace de la Paris

CAMBODGIA : în sfîrşit, pace!

Pe data de 23 octombrie a început la Paris Conferinţa de pace asupra Cambodgiei, în cadrul căreia este prevăzută semnarea tratatului care va pune capăt celor 13 ani de război care au distrus ţara. Luni, delegaţiile de experţi prezente în capitala Franţei au definitivat tratatul de pace care cuprinde trei acorduri şi un act final. Primul acord, şi totodată cel mai important dintre ele, definitivează situaţia militară şi politică a ţării pînă la alegerile libere supervizate de Naţiunile Unite ce se vor desfăşura în anul 1993.

În răstimpul perioadei de tranziţie care va dura deci mai mult de un an, Cambodgia se va afla sub înaltul patronaj al Organizaţiei Naţiunilor Unite ce urmează să supravegheze încetarea focului şi procesul de demobilizare a 70 la sută din efectivele tuturor mişcărilor de guerilă. De asemenea, Autoritatea Provizorie a Naţiunilor Unite (APRONUC) — organismul O.N.U. de punere în practică a prevederilor tratatului de pace de la Paris — va veghea la respectarea drepturilor omului în Cambodgia, la repatrierea celor circa 350 000 de refugiaţi şi la punerea în practică a unor programe de reconstrucţie a ţării. El va conlucra strîns cu Consiliul Naţional Cambodgian (C.N.S.) compus din reprezentanţi ai actualului guvern provietnamez de la Pnom Penh, ai mişcării naţionaliste a lui Son Sann, ai khmerilor roşii şi ai grupării prinţului Norodom Sianuk, care de altfel conduce acest consiliu.

În ceea ce priveşte alegerile legislative preconizate pentru anul 1993, APRONUC se va ocupa cu înregistrarea tuturor persoanelor cu drept de vot şi cu supravegherea campaniei electorale. Alegerile vor duce la alcătuirea unei constituante care va adopta o nouă constituţie, după care ea se va transforma într-un for legislativ normal.

Misiunea Naţiunilor Unite în Cambodgia va fi cea mai importantă acţiune de acest gen şi cheltuielile pe care le va implica sînt estimate la un miliard de dolari. La Conferinţa de pace de la Paris au trimis reprezentanţi cele cinci ţări ale Consiliului de Securitate al O.N.U. (Marea Britanie, S.U.A., U.R.S.S., China şi Franţa), copreşedinţii acesteia (Indonezia şi Franţa), statele membre ale pactului ASEAN, precum şi o serie de ţări aparţinînd mişcării nealiniaţilor. Secretarul General al Naţiunilor Unite, Javier Perez de Cuellar, este şi el prezent la semnarea tratatului de pace.

Va reuşi însă acest tratat să fie pus în practică ? Lucrul acesta depinde mult de buna credinţă a părţilor semnatare, îndoielnică însă în cazul khmerilor roşii sprijiniţi de China. Liderul lor, Pol Pot, nu a fost văzut în public de zece ani, dar se ştie că locuieşte acum în sudul Thailandei, conducînd din umbră organizaţia sa. El şi regimul său sînt responsabili de uciderea a un milion de persoane (o treime din populaţia Cambodgiei !) în timpul guvernării din perioada 1975—79, în cadrul programului lor de construcţie a unei „societăţi socialiste desăvîrşite". Acesta a constat din golirea tuturor oraşelor de populaţie şi forţarea orăşenilor să trăiască la ţară, în lagăre de muncă. Regimul a distrus familiile, separînd soţii între ei şi copiii de părinţii lor, a executat categorii sociale întregi precum : proprietari, funcţionari, călugări şi intelectuali şi a desfiinţat totodată piaţa şi moneda naţională.

În ciuda ororilor comise, khmerii roşii încă puternic susţinuţi de China continuă să spere că vor pune din nou mîna pe putere. O circulară secretă a lui Pol Pot, din anul 1988, se ocupă tocmai de calea ce trebuia urmată pentru a reuşi acest lucru. Ea cerea khmerilor roşii să pună stăpînire pe cît mai multe posturi ministeriale şi să antreneze în disensiuni celelalte formaţiuni politice. Fondurile financiare de care dispune, 100 de milioane de dolari pe an şi cei circa 180 000 de simpatizanţi ai săi din lagărele de refugiaţi sînt un atu important pentru Pol Pot. Celelalte formaţiuni politice cambodgiene sînt puternic divizate şi, mai mult, nu se ştie încă dacă Naţiunile Unite vor dispune de miliardul de dolari necesar pentru finalizarea cu succes a planului de pace.

LUCIA ŞTEFAN

Refugiaţi combodgieni

PE SCURT

OSTATIC ELIBERAT

Jesse Turner, profesor de matematici al Universităţii din Beirut, devenit captiv în anul 1987, a fost recent eliberat. El a fost transportat la spitalul militar din Wiesbaden unde va fi supus unui control medical şi unde îşi va întîlni soţia, de origine libaneză, precum şi fiica născută în timpul captivităţii sale. Este cel de-al patrulea ostatic eliberat în ultimele două luni ca urmare a eforturilor de mediere ale Naţiunilor Unite.

FRANCOIS MITTERRAND TRECE LA REPRESALII

După cîteva săptămîni de proteste ale ţăranilor francezi, preşedintele Franţei, François Mitterrand a avertizat că guvernul său va lua măsuri severe pentru restabilirea ordinii. El a cerut autorităţilor să ia toate măsurile legale pentru a stopa protestele deoarece este inacceptabil ca fermierii să continue distrugerile. Aceştia demonstrează de cîteva săptămîni împotriva preţurilor produselor agricole care scad continuu şi împotriva presupuselor importuri de alimente ieftine din ţările Europei de răsărit (importuri blocate chiar de preşedintele francez). Ţăranii au răsturnat camioane suspectate că ar transporta alimente importate şi le-au distrus încărcăturile. Ei au atacat funcţionari guvernamentali şi au sechestrat miniştrii aflaţi în trecere în regiunile lovite de criză. S-a hotărît de asemenea ca toate întîlnirile oficiale ale miniştrilor să fie coordonate de cabinetul primului ministru.

ZAIR : TULBURĂRI DUPĂ REVOCAREA PRIMULUI MINISTRU

În cinci oraşe din Zair s-au semnalat tulburări după ce preşedintele Mobutu l-a destituit pe Etienne Tshisekedi din funcţia de prim ministru. Tulburările au început la Lumumbashi şi apoi s-au extins şi în alte oraşe ale ţării. Se semnalează acte de vandalism şi jaf al magazinelor, 850 de militari belgieni se mai află în Zair pentru a asigura protecţia cetăţenilor străini.

COREEA DE NORD VA AVEA ARME NUCLEARE ?

Primul ministru sud-coreean a început o vizită, calificată drept istorică, în R.P.D. Coreeană. Ea este însă marcată de teama de a vedea regimul lui Kim Ir Sen dispunînd de arme nucleare. De aceea Coreea de Sud încearcă să convingă regimul de la Phenian să renunţe la fabricarea armei atomice şi să accepte fără condiţii o inspecţie a Agenţiei Internaţionale pentru Energie Atomică (A.I.E.A.). Se presupune că în doi ani Coreea de Nord va putea fabrica arme nucleare.

U.R.S.S. : APEL ADRESAT UCRAINEI

O serie de republici sovietice au adresat un apel Ucrainei cerîndu-i să nu părăsească uniunea, afirmînd că rolul acestei republici în dezvoltarea U.R.S.S. este de neînlocuit. [illegible] apel se mai cere guvernului de la Kiev să participe la [illegible] tatul privind formarea unei uniuni de republici suverane. [illegible] tre timp, în parlamentul ucrainean a început dezbaterea [illegible] gii cu privire la crearea unei armate naţionale a ţării.

INTERVENŢIE MILITARĂ STRĂINĂ ÎN IUGOSLAVIA ?

Reprezentanţi ai statelor majore din ţările membre ale [illegible] niunii Europei Occidentale (UEO) studiază în prezent, la [illegible] problema constituirii unei forţe care ar putea fi eventual [illegible] misă în Iugoslavia. Militarii, reprezentanţi ai ţărilor CEE [illegible] afară de Grecia, Irlanda şi Danemarca, studiază diferitele [illegible] puri de forţe care ar putea fi trimise pe teritoriul iugo[illegible] după întrunirea tuturor condiţiilor care să le permită [illegible] şi, în special, acordul beligeranţilor.

SERBIA : MOBILIZARE TOTALĂ A REZERVIŞTILOR ?

Ministrul apărării al Iugoslaviei, generalul Kadievic [illegible] propus mobilizarea totală a rezerviştilor, dar nu se ştie [illegible] dacă propunerea a fost acceptată.

CEHOSLOVACIA : NECESITATEA CELOR TREI REVOLUŢII

Aflat în cea de-a treia vizită a sa în Statele Unite, [illegible] şedintele cehoslovac Vaclav Havel a declarat că ţara sa [illegible] nevoie de trei revoluţii .

GRUZIA : ARESTAREA UNUI OPOZANT

După cum relatează agenţia rusă RIA, directorul [illegible] al televiziunii din Gruzia, Valeri Kvaratşelia — adversar [illegible] preşedintelui Zviad Gamsahurdia — a fost arestat [illegible] fiind acuzat de perturbarea ordinii publice. În timpul [illegible] nimentelor sîngeroase de la începutul lunii octombrie [illegible] Gruzia, Kvaratşelia a condus comitetul de grevă [illegible] televiziunea republicană. Forţele care se [illegible] preşedintelui legitim al acestei republici caucaziene se [illegible] giaseră în clădirea televiziunii, în timp ce studiourile [illegible] misie se aflau în mîinile s impatizanţilor preşedintelui [illegible] sahurdia.

NOUL PATRIARH AL CONSTANTINOPOLULUI

Arhiepiscopul Dimitri Bartholomeos Arhondoni, Mitropolit de Kadikov, cartier pe coasta asiatică a Istanbulului, a fost ales cel de-al 270-lea Patriarh ecumenic al Constantinopolului. Alegerea a fost făcută de către Sfîntul Sinod care îl [illegible] lui. Sfîntul Sinod [illegible] uneşte pe cei 15 mitropoliţi din Turcia, [illegible] reunit marţi, după ce a primit acordul autorităţilor turce [illegible] asupra listei candidaţilor la patriarhat asupra cărora guvernul de la Ankara are drept de veto. Devenit Patriarhul Bartholomeos I, el îşi va prelua oficial funcţia duminică în cadrul unui serviciu religios special programat să se desfăşoare la Biserica Sfîntul Gheorghe din Istanbul.

MANUSCRISELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOIAZĂ
Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă PO Box 12 201, telex 10376 presfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64—66
Tiparul : Imprimeria CORESI, Bucureşti